UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

30. årg. jan.-mar. 1988 Nr. 1

Japansk fly forfulgt af UFO
Kvinde fik ufo-forgiftning
Nisser på Midtsjælland?
UFO leger med familie i bil

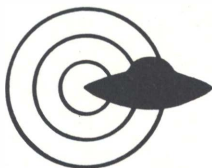

Abonnement 147 kr. årligt • Løssalg 39 kr. pr. nummer

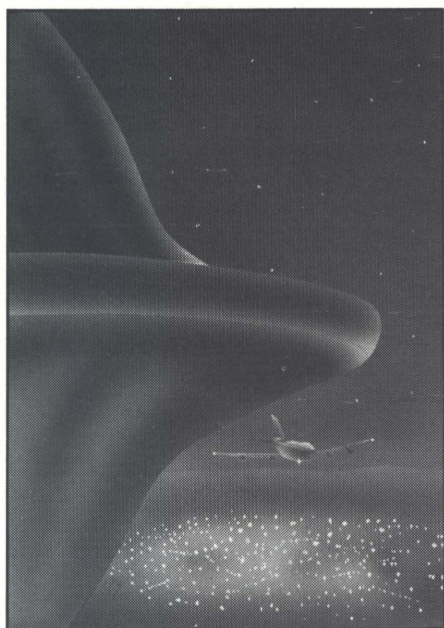
UFO-NYT nr. 2
udkommer medio
juni 1988

ufo-nyt

30. årg. jan.-mar. 1988 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDEN:
Japansk fragtfly møder kæmpe-ufo over Alaska.
Læs artiklen side 3.
Tegning: *Stefan Harboe Andersen.*

INDHOLD:

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 147,- for 1988 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 187,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

RADAR-VISUEL OBSERVATION

JAL-affæren

Af Bent Hunderup.

Den 16. november 1986 lettede en Boeing 747, tilhørende Japan Airlines (JAL), fra Reykjavik, Island, for at fortsætte mod endemålet Tokio med en last fransk vin. Ruten gik over Grønland til Alaska, hvor næste stop var Anchorage... Dette er optakten til den mest opsigtsvækkende hændelse i de sidste par år.

Inde over Alaska den 17. november om morgenen ca. kl. 5.20 lokal Alaska tid observerer besætningen på flyet to lyssøjler ca. 1,5 km forude og ca. 30 grader til venstre. Lysene følger flyet og kommer så tæt på som 300 meter. Flyet har senere radarkontakt med en stor genstand i ca. 13 kilometers afstand. Besætningen er skræmt og laver en undvigemanøvre med flyet uden held — lysene er der stadig.

Nær Fairbanks ser kaptajnen et glimt af et enormt rundt objekt, der er på størrelse med to hangarskibe. Kort efter forsvinder det.

Så snart flyet landede i Anchorage lufthavn, blev besætningen interviewet; først af en repræsentant fra FAA (Federal Aviation Administration, der hører under det amerikanske trafikministerium) og bagefter af to agenter. Begge interviews blev lavet uden båndoptagelse, og der blev desværre ikke gået særlig meget i dybden.

Tidsskriftet International Ufo Reporter, der udgives af J. Allen Hynek Center for UFO Studies i Chicago, bragte i april 1987 et særnummer, der udelukkende behandlede »JAL-affæren«. Artiklen her er i stor udstrækning baseret på dette særnummer. Men lad os starte med FAA's rolle.

FAA-undersøgelsen:

Sandsynligvis var observationen aldrig blevet undersøgt i detaljer, hvis ikke interessen fra de amerikanske nyhedsmedier var blevet vakt. Den første omtale af observationen kom den 29. december 1986 i Kyoda Press i Japan.

Da pressen begyndte at skrive om observationen, vågnede FAA-hovedkontoret i Washington DC op og kontaktede Anchorage for at få hele historien. Herefter blev kaptajn Terauchi interviewet igen den 2. januar, hvorunder han afgav et skriftligt vidnesbyrd. Den 4. jan. rapporterede pressen, at FAA havde genoptaget undersøgelsen. Den 5. januar blev 2. piloten interviewet og flymekanikeren den 15. januar. Radarbåndoptagelsen blev sendt til undersøgelse hos FAA-specialister. FAA annoncerede, at de ville frigive materialet, når de var færdige med hele undersøgelsen.

Januar gik og februar gik. Endelig den 5. marts offentliggjorde FAA resultatet af undersøgelsen. Iflg. pressemeddelelser var FAA *»ude af stand til at bekræfte hændelsen«*. Hændelsen var ubekræftet fordi den anden radar-kontakt nær JAL-flyet på rapporteringstidspunktet ikke var en anden genstand, men snarere et delt radarekko fra JAL Boeing 747, altså flyets dobbeltbillede. Med andre ord FAA kunne ikke bekræfte radarobservationerne, fordi ekkoet, som FAA-medarbejderen rapporterede på det tidspunkt, kun var en teknisk fejl på radaren. Offentliggørelsen nævnte ikke at *»det delte radarekko«* blev modsagt af det faktum, at det ekstra ekko ikke viste sig hver eneste gang radaren fejede hen over

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Årets UFO-bog

UFOs 1947-1987:

THE 40-YEAR SEARCH FOR AN EXPLANATION

compiled by Hilary Evans, with John Spencer, for BUFORA

For at markere 40 år med observationer, undersøgelser og forsøg på at finde en forklaring, har British UFO Research Association (BUFORA) udgivet et enestående, internationalt værk. Over 40 af verdens førende ufologer har bidraget med artikler. Der er referencer til hver artikel, korte forfatterbiografier, mange illustrationer, en omfattende bibliografi og en liste over ufo-organisationer.

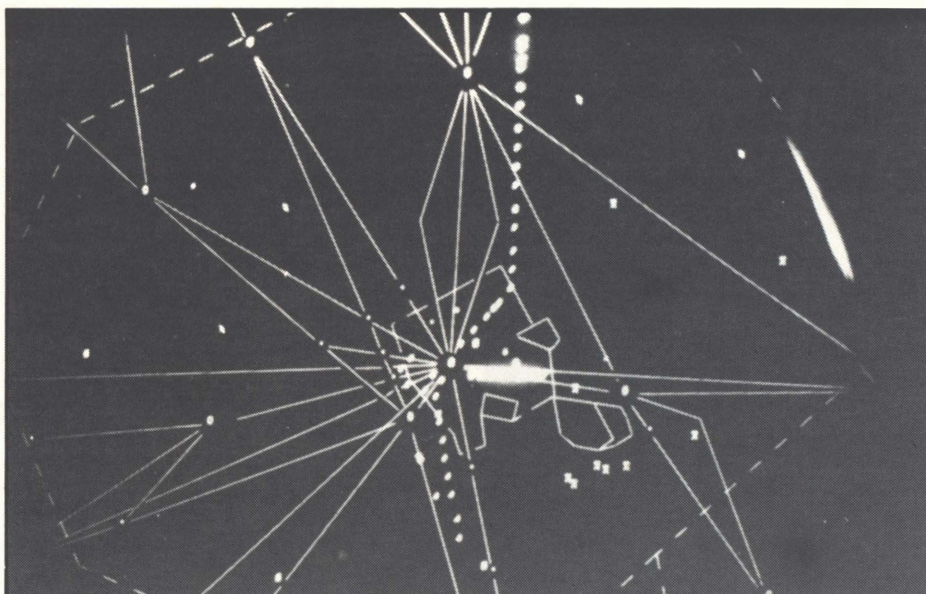
• UFOs throughout history, *Michel Bougard* • Before the Flying Saucers came, *Nigel Watson* • The ghost rockets, *Anders Liljegren & Clas Svahn* • The Maury Island caper, *John A. Keel* • 13 UFO case histories, *Kim Hansen* • UFOs as related to the African tribal system, *Cynthia Hind* • UFOs in Latin America, *Willy Smith* • UFO Occupants, *Peter Hough* • UFO crash-retrievals, *Leonard Stringfield* • Saucerful of secrets, *Andy Roberts* • UFO statistics, *Claude Maugé* • Defining the UFO, *Richard Haines* • Investigating the UFO, *V. J. Ballester Olmos* • UFO effects upon people, *James McCampbell* • Radar and the UFO, *Martin L. Shough* • Assessing the witness, *Alex Keul & Ken Phillips* • The role of the computer, *John Spencer, Maurizio Verga & Jacques Vallée* • The Paradox of UFO design, *Jenny Randles* • The UFO propulsionists, *Ken Behrendt* • Ambiguity in UFO behaviour, *Robert Girard* • The ET hypothesis, *John Prytz* • British spooklights, *David Clarke & Granville Oldroyd* • UFOs as natural phenomena, *Chris Rutkowski* • UFOs and concepts of reality, *Jenny Randles* • Alternative hypotheses, *Dennis Stacy* • UFOs and scientists, *Ron Westrum* • The day the Flying Saucers invaded the cinema, *Nigel Watson* • UFOs and the public, *John Spencer* • Conspiracy and cover-up, *Hilary Evans* • UFOs as psychological and parapsychological phenomena, *Mark Moravec* • The psycho-physical nature of UFO reality: a speculative framework, *Jacques Vallée* • UFOs as social and cultural phenomena, *Hilary Evans* • Levels of mystification, *John Rimmer* • The case for scepticism, *Michel Monnerie* • The case against scepticism, *Willy Smith* • UFOs as folklore, *Bertrand Méheust.*

UFOs 1947-1987 has been compiled and edited by Hilary Evans - widely-respected author of the ground-breaking *Visions ★ Apparitions ★ Alien Visitors (1984)* - aided by John Spencer. Both are members of BUFORA's council.

ISBN: 1 870021 02 9
244 × 172 mm, sewn, paper. 352 pp, photos, diagrams, tables, index, bib, notes & refs. Publication: July 1987.

Pris kun kr. 185,-.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 185,- + kr. 12,- (porto/eksp.) til **giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Skriv »UFOs 1947-1987« på modtagerdelen.

Den stiplede linie af lyspletter viser flyveruten for JAL 1628. Stregerne markerer FAA flyveruter.
Foto: California UFO, no.2, 1987.

skærmen, og at en flyveleder havde udtalt, at de normalt aldrig fik delt radarekko i det område, hvor JAL-flyet befandt sig. Offentliggørelsen kom ikke med nogen forklaring på observationen og argumenterede heller ikke imod besætningens beretning.

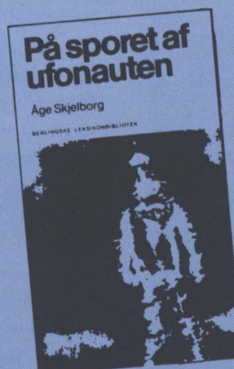
FAA-udtalelsen i marts måned gav mindre genlyd i pressen end den tidligere udtalelse i januar. Dette kan skyldes, at pressen misforstod udtalelsen. F.eks. berettede NBC fejlagtigt, at »*Terauchi's besætning ikke var sikre på, at de havde set et UFO*«, og at FAA konkluderede efter 3 mdr's undersøgelse, at der ikke var noget der bekræftede eller understøttede pilotens historie. NBC-dækningen undlod at nævne, at de to andre besætningsmedlemmer uafhængigt af hinanden bekræftede pilotens rapport om de mange lys foran og til venstre for flyet, og at flyets radar havde vist et meget stort objekt i retning af disse lys.

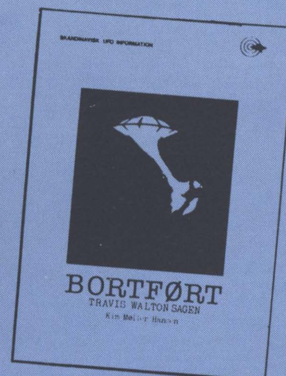
Den første kontakt

Båndoptagelsen af kommunikationen mel-

JUBILÆUMS-TILBUD

Benyt dig af dette enestående tilbud. Her er mange timers spændende vinterlæsning for få penge.

»Spøgelsesraketterne« (artikelsamling)	....	før kr. 35,-	**NU kr. 20,-**
»På sporet af ufonauten« (288 sider)	....	før kr. 35,-	**NU kr. 20,-**
»Bortført. Travis Walton Sagen« (68 sider, ill.)	..	før kr. 40,-	**NU kr. 20,-**
»UFOer over New Zealand« (74 sider, ill.)	.....	før kr. 35,-	**NU kr. 20,-**
»Synspunkter - 3 UFO artikler« (60 sider, ill.)	...	før kr. 30,-	**NU kr. 20,-**

Bøgerne bestilles ved at indbetale beløbet (+ kr. 12,- til porto/ekspedition) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

lem JAL-flyet og jordkontrollen i Anchorage var heldigvis stadig intakt, så lad os fokusere på nogle af hændelserne.

5:19:15 JAL1628: Anchorage Center, Japan Air her, ser I et andet fly ovenover os?

5:19:24 AARTCC: JAL1628 gentag

5:19:28 JAL1628: Har I et andet fly foran os?

5:19:32 AARTCC: JAL1628 roger

5:19:36 Åh, roger, og æh vi kan se to fly foran os 1 mile væk.

5:19:49 AARTCC: JAL1628 roger, har du, æh... kan du identificere flyet?

5:19:58 JAL1628: Æh, vi er ikke sikre, men vi kan se flyene nu.

5:20:04 AARTCC: JAL1628 roger. Fasthold den visuelle kontakt med flyene, og, æh, kan du angive deres flyvehøjde?

5:20:14 JAL1628: Ca. samme højde.

5:20:21 AARTCC: JAL1628 roger. Ønsker du at gå højere eller lavere?

5:20:27 JAL1628: Æh nej, negativ, JAL 1628.

Ca. 1 minut gik — så prøvede AARTCC igen at få identificeret »flyet«.

5:21:19 AARTCC: JAL1628. Prøv at identificere flyet — og se om du kan afgøre, om det er civilt eller militært.

5:21:35 JAL1628: JAL1628, vi kan ikke identificere typen - men vi kan se navigationslys, og æh blitz-lignende lys.

5:21:48 AARTCC: Roger Sir. Hvilken farve har disse lys?

5:21:56 JAL1628: Farven er æh hvid, og gul tror jeg.

5:22:03 AARTCC: Hvid og gul. Tak.

Referencen til 'navigationslys' og 'blitzlys' er i overensstemmelse med det senere vidneudsagn, at besætningen så både regelmæssige lys (som navigationslys) og pulserende eller blitzagtige lys. Farverne hvid og gul er ikke de normale farver (det er rød, hvid og grøn) for fly-lys, men de kan svare til 'raketudstødning', hvilket var, hvad Terauchi sammenlignede dem med i sit interview og vidneudsagn.

Efter i flere minutter at have fløjet ovenover hinanden, skiftede de to 'fly' eller 'genstande' indbyrdes position. Kaptajnen erindrer:

»*Genstandene bevægede sig i formation i ca. 3-4 minutter, hvorefter de lagde sig på linie, lidt højere oppe end vi var og ca. 40 grader til venstre for os. Vi rapporterede ikke dette til Anchorage Center. Ærligt talt, vi var simpelthen lamslåede.*«

Efter at have hørt om farven på disse blitz-lys begyndte AARTCC at forhøre sig om flyve-betingelserne (»normale«) og skyer (»under os«). Det varede fra 5:22:11 til 5:23:05 eller ca. 1 minut for AARTCC at få oplysningen om skyerne, fordi radiotransmissionen blev forstyrret. Kl. 5:22:41 fortalte AARTCC flyet, at transmissionen blev forvansket og bad dem skifte frekvens.

Kaptajn Kenji Terauchi med sin tegning af ufoet, som han så over Alaska i november 1986. Foto: UFO Contactee no.3, 1987.

Piloten huskede også kommunikationsproblemet: »*Såvel at sende som at modtage var særdeles vanskeligt i 10-15 minutter, mens de to genstande var tættest på os og forstyrrede kommunikationen med Anchorage Center. Imidlertid blev kommunikationen helt i orden, så snart genstandene forlod os igen. Der var ikke nogen fejl i udstyret på flyet*«.

Da kaptajnen blev interviewet, blev han bedt om at beskrive kommunikationsforstyrrelsen nærmere. Han beskrev forstyrrelsen som »*en slags - eller ligesom støj fra en støjsender... det var bare en støj, der lød som zaa, zaa*«.

Kommunikationsmuligheden var nede på 2 på en skala fra 1-5. Normalt er kommunikationen i det område særdeles god.

Radar kontakt

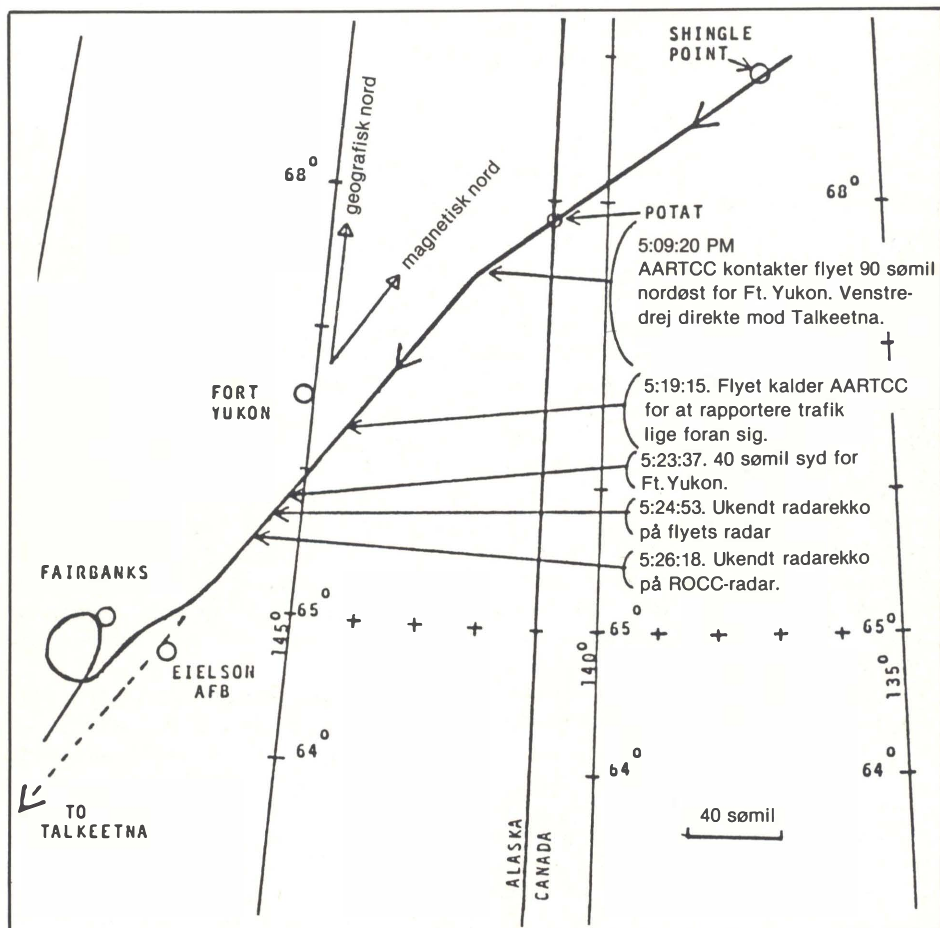
Kort efter at 2. piloten fortalte AARTCC kl. 5:23:05, at skyerne var »under os«, rapporterede han pludselig en ny udvikling:

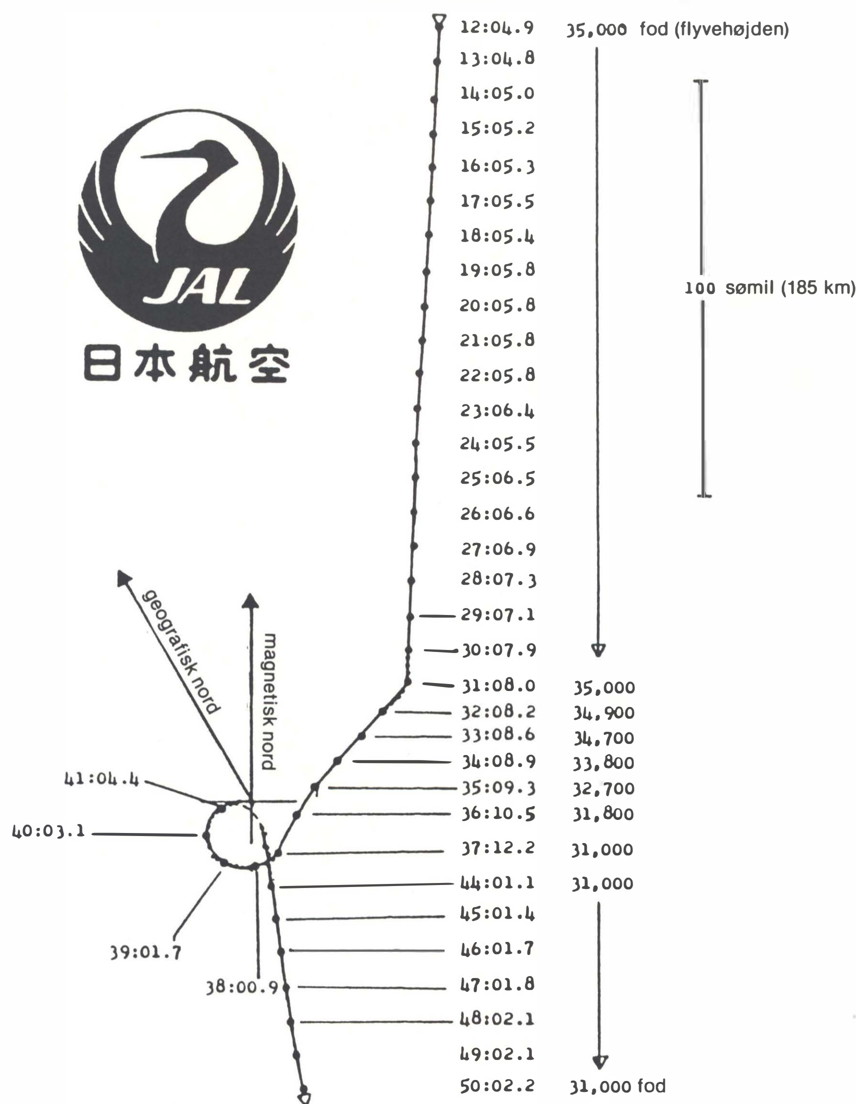
5:23:13 JAL 1628: Og nu er målet, æh genstandene slukket eller væk. Vi kan ikke se noget.

5:23:19 AARTCC: JAL1628 OK. Jeg modtager heller ikke noget på radaren.

Det var sandsynligvis på dette tidspunkt, at de to »genstande«, som havde været ret tæt på flyet siden 5:18 eller 5:19, pludselig flyttede sig længere væk mod venstre. Da kaptajnen kikkede til venstre, kunne han se, at »*der var et blegt hvidt fladt lys i den retning, genstandene forsvandt, og dette lys bevægede sig parallelt med os i samme retning med samme hastighed og i samme højde som os.*«

På dette tidspunkt besluttede AARTCC-manden sig for at finde ud af, om flyvevåbnet på Elmendorf Regional Operation Con-

trol Center (ROCC) havde noget på radaren.

5:23:35 AARTCC (til ROCC): Prøv at se ca. 40 miles syd for Fort Yukon! Der skal JAL1628 være. Kan du fortælle mig, om du ser noget udover flyet omkring hans position?

Det tog ROCC radaroperatøren ca. 2 minutter at besvare spørgsmålet. I mellemtiden skete der ting og sager i flyet og hos AARTCC.

Der var nu gået ca. 14 minutter, siden kaptajn Terauchi første gang så lysene, der fulgte hans fly, og ca. 6-7 minutter siden lysene var dukket op lige foran flyet, og kun omkring 1 minut siden *»genstandene«* hurtigt fjernede sig fra flyet, tilsyneladende i retning af *»det flade blege lys«*, som kaptajnen beskrev som *»to hvide fluorescerende lys«*.

Hans tegning viser, at lysene 'strømmede ud' horisontalt fra to selvstændige genstande, der lignede to tilsyneladende adskilte fluorescerende rør. På dette tidspunkt kunne han kun se de to hvide lys. Han var ikke sikker på, om de to genstande var blevet til to hvide lys, efter de havde bevæget sig længere væk fra flyet, eller om de hvide lys var noget helt andet. Senere på turen kunne han se omridset af noget stort, der forbandt de to lys. Efter at have set dette fik kaptajnen fornemmelsen af, at de fjerne lys sad på et stort »moderskib«, og at de to mindre genstande var søgt over til dette »moderskib«.

Det var svært for de andre besætningsmedlemmer at se de blege lys gennem det venstre vindue, og de prøvede ikke at beskrive hverken lysenes form eller orientering. De bekræftede imidlertid, at der var nogle lys ude til venstre, hvor piloten angav det.

Indtil dette tidspunkt havde AARTCC ikke anerkendt, at noget unormalt blev opfanget på radaren. Terauchi mindedes, hvad han følte på dette tidspunkt:

»Vi havde tidligere sagt, at vi så et lys ca. 60 grader til venstre i samme højde som os, og vi var spændt på, om de kunne se noget på radaren. Anchorage Center svarede, at de ikke så noget på radaren«.

(Se svarene fra AARTCC kl. 5:19:32 og delvis 5:23:19) 2. pilot Tanefuju huskede, at selv om lysene nu var længere væk, besluttede kaptajnen at *»undersøge genstanden ved hjælp af flyets radar«.*

Terauchi skrev: *»Jeg troede, det var umuligt at få noget på en fly-radar, hvis en større jord-radar ikke viste noget, men jeg bedømte selv afstanden til objektet som relativ lille. Jeg indstillede vejr-radaren til en afstand på ca. 20 miles og radar-vinklen på horisonten. Dér var den på skærmen. En stor grøn rund genstand kom til syne ca. 13-15 km væk. Vi rapporterede til Anchorage Center, at vi havde sporet genstanden inden for 13-15 km. Vi spurgte, om de kunne spore den på jord-radaren, men det lod til, at det var umuligt for dem«.*

I forbindelse med interviewet i januar huskede Terauchi, at radarkontakten skete ca. 15 minutter efter, at han første gang så lysene, dvs. omkring kl. 5:25:00. Han var ikke langt fra.

5:24:50 AARTCC: JAL1628, har du stadig visuel kontakt med genstanden?

5:24:53 JAL1628: Bekræfter. Vi har også radarkontakt, og (..... uforståeligt, transmissionen forstyrres).

5:25:02 AARTCC: JAL1628 Roger. Jeg har fanget noget på radaren ca. 5 miles bag jer. Er du enig?

5:25:12 JAL1628: Negativ. Æh, 8 miles, samme højde som os.

Flymekaniker Tsukuba kunne huske flyets radarobservation: *»Ca. 10 miles«* og en *»grøn prik og dog ikke nøjagtig en prik, men snarere en streg«.* Han *»mente ikke, at det var de samme lys, som han havde set foran flyet«.* Her refererer Tsukuba til den visuelle forskel mellem de to lysende genstande, som havde været lige foran flyet, og det blege hvide lys fra »moderskibet«. Tsukuba beskrev dette andet lys som *»meget svært at se«* og *»uklart«*, men alligevel så han det i *»i alt 30 minutter«.*

Iflg. Tsukuba (og også piloten og 2. piloten) var der ingen problemer med reflekser i vinduet fra det interne cockpitlys, da alle lys i cockpittet var slukkede. Tsukuba var sikker på, at lyset fra »moderskibet« var udenfor flyet.

Radarekkoet forblev på skærmen i nogle minutter, *»mens vi kommunikerede med Anchorage Center«*, sagde kaptajnen, *»bevægede de to blege hvide lys sig gradvist til venstre og 30 grader bagud, som om de forstod vor konversation. Da de kom tilstrækkeligt langt tilbage, forsvandt de fra radaren.*

Dette er ikke så mærkeligt, da vejrradaren ikke kan dække en større vinkel end 90 grader til venstre og højre for flyet. Mens »lysene fra moderskibet« således bevægede sig bagud og radarekkoet forsvandt, havde luftvåbnet og AARTCC deres egne radarkontakter. Kl. 5:25:43 efter 2 minutters eftersøgning, rapporterede ROCC-radaren til AARTCC, at de fik en 'surge primary return'. Hermed menes et radarsignal uden et tilsvarende svarsignal. (Et svarsignal tilba-

gesendes automatisk fra en fly-radar som et kodet signal, som svar på et signal fra en jordstation). ROCC-kontrollen tilføjede *»Jeg ved ikke om det er fejlagtigt, men ...«. AARTCC svarede:*

5:25:50 AARTCC: Negativ, det er ikke fejlagtigt. Hold forbindelsen fast, hvis du fanger et svarsignal og bekræft, at du ikke har noget militærfly oppe i det område.

5:25:57 ROCC:Dette bekræftes. Vi har ikke nogen deroppe i øjeblikket. Kan du give mig positionen på dit radarekko?

5:26:03 AARTCC: Jeg modtager et signal omkring 50 miles sydøst. Men det er lige foran JAL1628.

5:26:13 ROCC:OK, jeg har ham.

5:26:15 AARTCC: Den ligger 8 miles foran ham i samme højde (35.000 fod).

5:26:18 ROCC: OK. Jeg har den omkring den position.

Det fremgik, at ROCC-radaren viste et svarsignal fra omkring den position, som piloten havde rapporteret. AARTCC bad derefter ROCC om at kontrollere, om der var nogen militærfly i nærheden af JAL1628's position — og sluttede derefter konversationen med ROCC kl. 5:26:35.

Ca. 1 minut senere kaldte AARTCC ROCC og fortalte, at *»genstanden foran JAL1628 er ukendt for os«.* ROCC svarede: *»OK, vi har mistet kontakten med den nu«.* AARTCC fortsatte: *»OK. JAL1628 har stadig visuel kontakt, men han kan ikke identificere den. Han mener, den har hvide og gule lys«.*

Hertil svarede ROCC (5:28:04): *»OK, jeg har fuldstændig mistet fobindelsen«.*

Med andre ord der var ikke længere ROCC radar-ekko. Under denne konversation fortsatte flyet i lige linie med kurs 215 grader sydvest mod Talkeetna. De usædvanlige lys befandt sig til venstre for flyet. Kaptajnen erindrede:

»Da de var foran os, befandt de sig en anelse højere oppe end os, men nu placerede de sig lige under horisonten, hvor det var vanskeligt at se noget (på grund af den mørke baggrund). Afstanden imellem os var stadig ca. 7 miles. Flyets radar viste ikke længere noget, da lysene var for langt til venstre, hvor radaren ikke kunne nå«.

Moderskibet

Set fra det formodede »moderskib«, var flyet nu synligt på baggrund af den lysere vestlige himmel, mens flyets besætning ikke kunne se omridset af »moderskibet«, fordi dets baggrund var den mørke himmel mod sydøst. Kaptajnen kunne kun se nogle svage lys.

Kaptajn Terauchi fortsatte sin beretning: *»Vi passerede nu Eielson Air Force Base og Fairbanks«.* (Faktisk var flyet på dette tidspunkt kl. ca. 5:30 ca. 20 miles nordøst for Eielson og ca. 30 miles øst-nord-øst for Fairbanks). *»Lysene fra byen virkede meget stærke, fordi vore øjne var vænnet til mørket«.* (Cockpit-lysene havde været

Kaptajn Terauchi's tegning af det »gigantiske rumskib« - lavet 1-2 måneder efter hændelsen.

Kaptajnens tegning af de to »rumskibe« set gennem vinduet.

slukket for at undgå reflekser i ruderne).

»Vi var netop over lysene fra byen, da vi endnu engang så tilbage på det blege, hvide lys! For pokker! Der så vi silhouetten af et gigantisk rumskib! Vi måtte væk i en fart. Vi anmodede Anchorage Center om tilladelse til at ændre kurs 45 grader til højre. Det føltes som en evighed, før vi fik tilladelsen«.

Faktisk tog det kun 15 sekunder, viser AARTCC-båndoptagelsen. Men det tog længere tid at påbegynde kursændringen.

5:30:16 JALI1628: (Brudt kommunikation - uforståeligt)

5:30:20 AARTCC: JAL1628 (heftigt), du er uforståelig, kom igen.

5:30:23 JAL1628: Anmoder, æh, afvige, æh, æh, æh, fra, æh objektet, æh, anmoder kurs 240

5:30:31 AARTCC: JAL1628 roger. Flyv kurs 240... JAL1628 (heftigt) ændringen imødekommet som en nødvendighed.

5:30:49 JAL1628: Den er - æh - meget stor!

5:30:52 AARTCC: JAL1628! Du er stadig brudt - kom igen.

5:30:56 JAL1628: Den er - æh - meget, meget stor!

Radaroplysningerne viser, at ved at anmode om kurs 240, bad Tamefuji om at måtte dreje 60 grader til højre.

Kaptajnens beretning fortsætter efter denne kursændring:

»Vi så bagud igen, og der var det stadig: Dette er JAL1628. Vi anmoder igen om at ændre kurs 45 grader til højre. Vi s k a l væk fra det objekt. JAL1628. Dette er Anchorage Center. Vi råder jer til at tage en 360 grader drejning. JAL1628: Tak. Vi fortsætter 360 grader«.

Kaptajnen huskede ikke helt rigtigt. Inden 360 grader drejningen kom der en anmodning om at ændre flyvehøjden fra 35.000 fod til 31.000 fod - kl. 5:32:07. Senere kl. 5:36:37 anmodede AARTCC flyet om at foretage en 360 grader drejning. Men så foregriber vi begivenhedernes gang.

Lige efter at flyet foretog drejningen til højre, kaldte AARTCC kontrollen ved Fairbanks indflyvningsradaren, for at finde ud af om denne kortrækkende radar havde en kontakt nær Japan Air flyet. Indflyvningsradaren rapporterede ingen kontakt udover JAL1628. Lige efter drejningen til højre var flyet 20 miles nord for Eielson Air Force Base og 30 miles øst for Fairbanks.

Kl. 5:32 fortsatte samtalen mellem kontrollen og JAL1628. JAL1628 anmoder om at ændre flyvehøjden fra 35.000 fod til 31.000 fod og får tilladelsen. Efter 4 minutter var flyet på den lavere flyvehøjde. Herefter fortsatte det:

5:32:58 AARTCC: JAL1628! Har du stadig følgeskab?

5:33:00 JAL1628: Stadig der, som i formation.

5:33:07 AARTCC:JAL1628, forstået.

Halvandet minut gik, mens flyet mindsker højden. Så beslutter AARTCC at finde ud af, hvad der sker med objektet.

5:34:38 AARTCC: JAL1628, giv os position på objektet.

5:34:42 JAL1628: Bekræfter. Lige over Fairbanks.

5:34:52 AARTCC: JAL1628, forstået. Objektet er over Fairbanks nu.

5:34:56 JAL1628: Bekræfter, æh anmoder om kurs 210.

5:35:02 AARTCC: JAL1628, roger. Ændringen imødekommet som en nødvendighed.

5:35:15 AARTCC: JAL1628 i hvilken højde er objektet?

5:35:20 JAL1628: Æh, samme højde.

Endnu et minut gik, hvor AARTCC kaldte Fairbanks radaren igen. Og igen var svaret, at man ikke opfangede andet end JAL1628. 2. piloten ønskede at flyve direkte til Talkeetna.

5:36:12 JAL1628: Æh, Anchorage Center. JAL1628 - anmodning om at gå direkte til Talkeetna.

5:36:18 AARTCC: JAL1628 OK, direkte til Talkeetna, og æh giv mig objektets position.

5:36:24 JAL1628: Æh samme po.... samme position.

Med andre ord var objektet forblevet i den samme position i forhold til flyet og havde fulgt flyet ned til højden 31.200 fod. AARTCC besluttede at 'teste' dette usædvanlige fænomen.

5:36:37 AARTCC: JAL1628, sir, jeg vil bede jer gøre en drejning til højre 360 grader, og fortæl mig så, hvad objektet gør.

5:36:47 JAL1628: Højredrejning 360.

I kaptajnens senere vidnesbyrd skrev han:

»Vi s k u l l e væk fra det objekt. Det tog for lang tid med autopiloten, så vi skiftede over til manuel flyvning og startede drejningen«.

I begyndelsen troede besætningen, at 'moderskibet' var forsvundet, men da drejningen var fuldført, og de kikkede bagud, så var det der stadig. Konklusionen var altså, at objektet fulgte flyet hele vejen rundt i drejningen, hvilket også stemte overens med en radarrapport fra samme tidspunkt.

5:38:57 AARTCC: Anchorage Center (til ROCC)

5:38:58 ROCC: Ja. Vi har kontakt på noget andet udstyr her. Vi har 2 genstande (flight of two), men kun én primær kontakt.

5:39:05 AARTCC: OK, hvor er - følger den ham?

5:39:07 ROCC: Det ser sådan ud.

5:39:10 AARTCC: OK, stand by.

Brugen af udtrykket »flight of two« viser, at på radaren havde JAL1628 selskab af noget. Endvidere fik ROCC det indtryk, at den fulgte bagefter flyet. Lige efter at ROCC bekræftede »flight of two«, havde AARTCC kontakt med JAL1628.

5:39:10 AARTCC: JAL1628: Roger, fortsæt efter eget skøn til Talkeetna J125 Anchorage (J125 er en bestemt flyrute).

5:39:15 JAL1628: (uforståeligt)

5:39:23 AARTCC: JAL1628 (heftigt) Roger, Sir. Den militære radar viser, at I har en 'primær kontakt' i halen på jer lige nu!

5:39:32 JAL1628: Æh, gentag, JAL1628.

5:39:35 AARTCC: JAL1628 (heftigt). Den militære radar viser en uregelmæssig 'primær kontakt' i halen på jer lige nu!

5:39:47 JAL1628: Jeg tror......

Imens samtalen mellem flyet og en flyleder fra AARTCC fandt sted, var en AARTCC-mand igang med ROCC.

5:39:24 AARTCC: OK, har du nogen, du kan sende derop - kan du gøre det?

5:39:30 ROCC: Ved du hvad - jeg vil tale med forbindelsesofficeren om dette.

5:39:33 AARTCC: OK. Det er begyndt at bekymre Japan Airline (utydeligt) 1628 en 747. Han laver en 360 nu, og den følger stadig.

5:39:46 ROCC: Hvor er den, lige bag ham eller hvad?

5:39:50 AARTCC: Kom igen.

5:39:51 ROCC: Æh, jeg taler lige med min anden radar-mand, han følger flyet på noget andet udstyr.

5:39:54 AARTCC: OK.

5:39:55 ROCC: OK, vi kalder lige militæret om dette.

Her endte samtalen med ROCC, og flyet blev kontaktet igen.

5:40:10 AARTCC: JAL1628, her er Anchorage.

5:40:12 JAL1628: Fortsæt.

5:40:13 AARTCC: Roger, Sir, ønsker I militær assistance?

5:40:17 JAL1628: Negativ, negativ.

Kaptajn Terauchi's umiddelbare reakti-

on på tilbudet om militær assistance var at forkaste det. I sit senere vidnesbyrd forklarede han reaktionen: *»Vi afviste hurtigt tilbudet. Jeg kendte til et tidligere tilfælde, hvor et amerikansk militærfly - en Mustang - var sendt i luften for en lignende nærmere kontrol, og var endt i en tragedie. Selv F-15 fly med den nyeste teknologi var ingen sikkerheds-garanti mod væsener med en ukendt høj teknologi.«*

Trods det negative svar blev AARTCC ved:

5:40:26 AARTCC: JAL1628 (heftigt) Sir, vi har militærfly til rådighed på Eielson 40 miles borte. Jeg kan sende dem op og kontrollere objektet for jer.

5:40:34 JAL1628: Roger.

5:40:35 AARTCC: JAL1628, roger. Ønsker I vi skal gøre det?

Herefter opstod der lidt forvirring i kommunikationen, og den blev delvis utydelig. AARTCC kontaktede ROCC igen (5:41:56) for at høre, om de stadig havde radarkontakt med objektet. Kl. 5:42:24 svarer ROCC, at de ikke længere har kontakt.

På dette tidspunkt kommer flyet ud af drejningen, og kaptajn Terauchi kikker tilbage — og dér er den igen!

Flyet havde nu kurs mod Talkeetna. Omkring kl. 5:40 lettede et passagerfly (United Airlines) fra Anchorage med kurs nordpå mod Fairbanks. Nogle minutter senere var det oppe i 29.000 fod. Flyet blev kontaktet af AARTCC, der bad piloten undersøge JAL-flyet og gav positionen på dette. Mens flyene nærmede sig hinanden, bad UA-flyet om at få tændt JAL-flyets landingslys, så de nemmere kunne se flyet. På dette tidspunkt lod UFO'et sig »falde tilbage« og lod JAL-flyet komme langt foran.

Kl. 5:50 havde UA-flyet JAL-flyet i sigte og meldte tilbage, at der ikke var noget at se ud over JAL-flyet. Endnu et fly, der var i nærheden, denne gang et militært transportfly blev dirigeret tæt på JAL-flyet, og også dét meldte tilbage, at der ikke var noget at se. JAL-flyet fortsatte til Anchorage og landede kl. 6:20.

Forklaringer

FAA besluttede klogt nok ikke at prøve at forklare, hvad det var piloterne havde set. Der var andre, der ikke var lige så kloge, og som ikke ville vente på det endelige resultat af FAA's undersøgelse. Iflg. Philip Klass fra Skeptical Inquirer var der tale om henholdsvis Jupiter og Mars. Han undrer sig over, at selv om Jupiter og i mindre udstrækning Mars var lysstærke den aften og synlige for kaptajn Terauchi, så rapporterer kaptajnen alligevel ikke at have set dem, men kun et UFO med hvidt og gult lys. Philip Klass kunne også have fastslået, men gør det selvfølgelig ikke, at kaptajn Terauchi heller ikke nævnte overfor Anchorage-kontrollen, at han kunne se utallige stjerner på himlen, by-lys på jorden og den sidste glød fra solnedgangen i vest.

Philip Klass skulle have ventet med sin udtalelse, til han havde kendskab til alle oplysningerne. F.eks. vidste han ikke, at de andre besætningsmedlemmer i separate interviews bekræftede kaptajnens rapport om lysene, der kom til syne foran flyet, og at de fulgte flyet i mindst 10 minutter. Han vidste heller ikke, at lysene flyttede sig indbyrdes fra at være ovenover hinanden til at være ved siden af hinanden. En sådan indbyrdes »flytten rundt« ville Jupiter og Mars nok have svært ved.

Selv om Philip Klass diskuterer og til sidst affejer radarkontakten hos FAA og luftvåbnet, nævner han mærkeligt nok ikke flyets radarkontakt. Denne radarkontakt blev også bekræftet af de andre besætningsmedlemmer. På et senere tidspunkt (i april 1987) trak Klass forklaringen om Jupiter og Mars tilbage og udnævnte i stedet et genskin fra fuldmånen på skyerne foran flyet som den endelige forklaring.

I det vesttyske tidsskrift »Night lights« nr. 7, 1987, der udgives af CENAP, har man en skråsikker forklaring på JAL-flyets observation: Nordlys! Det er blot bemærkelsesværdigt, at en så erfaren pilot som kaptajn Terauchi, der har fløjet i 29 år, herunder mange gange under nordlige himmelstrøg, ikke skulle kunne genkende nordlys, når han ser det.

Konklusion

Spørgsmålet er selvfølgelig: Hvad så besætningen egentlig?

For at analysere observationen er det bedst at dele den op i 4 dele.

For det første så kaptajnen lys nedenfor til venstre for flyet, da han befandt sig nordøst for Fort Yukon. Iflg. kaptajnen lagde han kun mærke til lysene, fordi de tilsyneladende fulgte flyet. Han mente da, at det var 2 militærfly på en eller anden mission. Det kunne man jo godt fristes til at tro, hvis ikke ROCC 15 minutter senere fortalte AARTCC, at der ikke var nogen militærfly i området.

Herefter flyttede lysene sig hurtigt, stadig iflg. kaptajnen, til en position foran og temmelig tæt på flyet, hvor hele besætningen så dem. Hvis dette er korrekt, kan vi godt udelukke militærfly.

Herefter er der 3 vidner til denne besynderlige »lys-formation«. Observationen kan ikke være en hallucination, som alle tre er ude for. Lysene kan heller ikke være planeter eller stjerner. Disse kunne ses både før og efter, »lysene« forsvandt. Der er ikke noget naturfænomen, der kan forklare den rektangulære form på lysene i vandrette rækker eller de periodevise, blitzagtige lys eller omplaceringen af de to »lys«, fra det ene over det andet til placering ved siden af hinanden osv.

De eneste 'normale' lyskilder, der kan være tale om, er stjerner, planeter, månen og fjerne by-lys på jorden. Det synes utænkeligt, at disse kilder skulle kunne forklare disse lys-bundter, der blev rapporteret af besætningen.

Den tredie del af observationen skete, efter genstandene havde fjernet sig, og besætningen kun kunne se to blege hvide lys ude til venstre, samtidig med at de fik en kontakt på flyets radar. Selv om det vel er muligt, at radaren kan have haft en midlertidig fejl — (som hurtigt forsvandt af sig selv igen) en fejl som 'dannede' et radarekko, så er det meget mere sandsynligt, at der var et virkeligt objekt derude.

Den fjerde del af observationen har kun eet vidne. Det var efter, at 'moderskibet' havde bevæget sig så langt tilbage til venstre for flyet, at kun kaptajnen kunne se det. Endvidere omfatter den fjerde del kaptajnens 'gigantiske rumskib' og den efterfølgende påstand om, at rumskibet var fulgt med flyet rundt i 360 grader drejningen, for derefter at forsvinde før UA-flyet kom tæt på. Der er selvfølgelig ingen forklaring på dette, hvis kaptajnens beskrivelse er fuldstændig korrekt. Men under indtryk af de vanskelige forhold, hvorunder denne sidste observation fandt sted og med tanke på, at kaptajnen tidligere var blevet konfronteret med 2 »rumskibe« lige foran sit fly, er det ihvertfald muligt, at han har mistolket nogle mærkeligt belyste skyer, som besætningen tidligere rapporterede befandt sig under flyet. Skønt der var flere kontakter på jordradaren, der viste et objekt bag flyet, så var denne kontakt ikke vedholdende eller konstant. Det må derfor konstateres, at den sidste del af observationen ikke er så overbevisende som den første.

Men selv om der ses bort fra den sidste del, er JAL1628's observation af 2 »rumskibe«, som fulgte flyet, opsigtsvækkende nok i sig selv. □

Kilder:

International UFO Reporter, March/April 1987.

Night Lights nr. 132 og nr. 137.

The Skeptical Inquirer, no. 4, summer 1987.

CAUS Bulletin, no. 7, March 1987.

UFO Contactee, no. 3, January 1987.

FSR, no. 2, 1987.

The Apro Bulletin, Vol. 33, no. 5.

Asahi Evening News, Dec. 31, 1986.

The Japan Times, Dec. 31, 1986 og Jan. 14, 1987.

Times-Pispatch, Jan. 14, 1987.

Kommentar:

Søndag den 11. januar 1987 havde kaptajn Terauchi sin anden ufo-observation under en flyvning fra London til Anchorage. FAA-talsmand Paul Steucke oplyser, at Terauchi i 11 kilometers højde så *»uregelmæssige lys, der lignede rumskibe.«*

Flyve-ingeniøren, der sidder længere bag i cockpittet så imidlertid intet.

Ligesom i november fandt hændelsen sted nær Fort Yukon. Men *»denne anden observation ligner ellers ikke den første... der blev intet set på FAA-radarskærmen,«* oplyser Steucke.

Red.

OBSERVATIONER

Nisser på Midtsjælland

Af Kim Møller Hansen.

Siden august 1987 har Midtsjælland været skueplads for en række observationer, der leder tanken hen på gamle sagn om nisser og andet troldtøj. Folk i alle aldre har set en mystisk »dreng« i forbindelse med en lyskugle eller lysende ring.

Det begyndte med en omtale i »Dagbladet, Ringsted« af en observation i Sorø. Skandinavisk UFO Information ville efterforske sagen, og »Dagbladet« hjælp med at efterlyse vidner. Det resulterede i flere læserhenvendelser til »Dagbladet« med nye observationer - samt læserbreve i »BT« og anonyme breve til SUFOI. Lad os se på de spændende observationer, forsøgsvis opstillet i kronologisk rækkefølge med venlig hjælp fra Børge Sørensen, St. Ebberup.

Lyskugle over Sorø sø

Om morgenen den *12. august* oplevede en soraner følgende:

»En orange eller rød lyskugle så jeg kredse over søen her i byen (Sorø). Dens spejlbillede så jeg i søen. Den kom ud fra skoven, og jeg mente først, at det var et ildskær. Men efter et par minutter gik det hen over søen og henover Sorø Akademi og stod stille i luften. Lidt efter dalede det langsomt ned. Jeg blev stående et kvarters tid, men så ikke mere til det.

Jeg fulgte stien langs søen, og pludselig så jeg det igen. Det stod på jorden, inde på Akademiets grund. På græsplænen stod den og lyste op som en stor lampe.

Da jeg kom nærmere, steg den hurtigt op til siden og fløj ud gennem porten til byen, og lyset gik væk, lige før den nåede porten. Der var ingen støj at høre.«

Den mystiske dreng dukker op

Omkring midnat - *også den 12. august* -blev den mystiske »dreng« set for første gang i Pedersborg:

»Der sad en dreng på stenene ved vandet. Omkring drengen lyste det rødt. Jeg stod længe og betragtede lyset. Det røde lys blev til en rund ring, og det bevægede sig rundt. Drengen stod ved siden af og så ud over søen. Lyset blev hvidt i midten, og langsomt voksede det, så jeg måtte vende mig for ikke at blive blændet. Pludselig blev det mørkt igen, og der var intet spor af drengen eller lyset. Han kan ikke være forsvundet langs vejen, uden at jeg havde set det. Jeg befandt mig kun omkring 30 meter fra stedet.«

Er de gamle sagn om svævende kæmpehøje og bjergfolket det samme som vore dages beretninger om ufonauter og ufoer?

Forfulgt af lyskugle

En 17-årig pige blev forskrækket den *14. oktober* mellem klokken 21 og 22, da hun cyklede hjem. Hun blev fulgt af en stor glinsende kugle, der var 20 til 30 meter bag hende. Det så ud, som om den lavede noget på vejen. Der kom nogle gnister fra den, og da den langsomt passerede hende, så hun ind i den, og der var noget, der lignede vinger, der bevægede sig rundt. Men den var helt stille.

»Jeg fik kuldegys, da den kom forbi midt på vejen. Den var rød og gul indeni. Jeg stod inde på marken med cyklen, da den kom forbi. Jeg blev der, til den var langt væk, og der drejede den ud til siden og steg i vejret. Jeg kunne se den som en hvid prik.« Pigen tør ikke fortælle sin far eller mor eller andre om sin oplevelse.

Skinnende lyskugle på mark

En person, der bor mellem Haslev og Næstved fortæller:

*»Jeg kom kørende i bil klokken 0.30 den **15. oktober**. Lige før Førslev Bygade så jeg en person stå inde på marken. Længere fremme, ca. et hundrede meter, stod en stor skinnende lyskugle inde på marken. Jeg kørte langsomt forbi, og så at kuglen bevægede sig langsomt hen mod personen på marken.*

Jeg stod ud af bilen og fulgte kuglen, der blev større igen. Et meget stort lys stod stille længere tilbage. Så forsvandt det røde op i en bue i luften og var væk i en utrolig fart. Der var ingen lyd.

Jeg følte mig underlig til mode. Hvad lavede den person inde på marken i regnvejr? Jeg mødte ingen andre bilister, mens jeg holdt på stedet. Jeg har aldrig set den slags mærkelige lys før«.

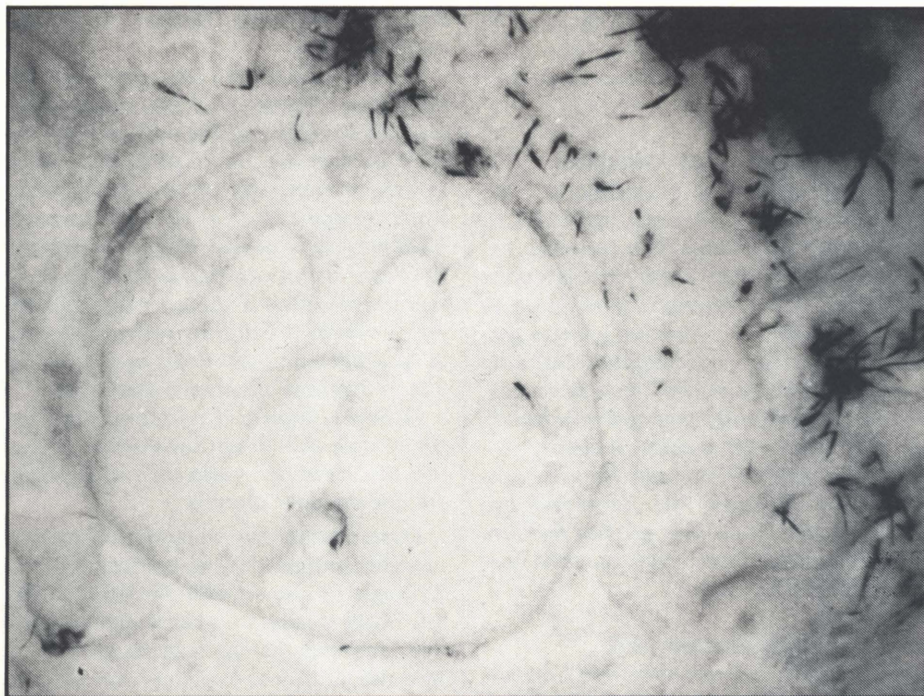
Den lille dreng ved kirkegården

*»Fredag den **6. november** klokken 0.30 så jeg en rød lysende kugle flyve over kirkegården ved Køgevej (Ringsted). Jeg så den på en afstand af omkring 50 meter, og den var næsten gennemsigtig. Bag brandstationen dalede den langsomt ned.*

Jeg gik på fortovet ved slagteriet, og der så jeg kort efter en dreng komme ud fra kirkegården. Han var iført en mørk T-shirt og blå bukser. Han fortsatte hen ad fortovet og satte sig pludselig ned op ad kirkegårdsmuren. Så oplevede jeg det, der har fået mig til at tænke. Der kom en rød lysring dalende ned over ham. Jeg så et mørkerødt, kraftigt lysglimt, og drengen forsvandt for øjnene af mig. Det så meget mystisk ud... Jeg tror personligt, at det er et tegn fra Bibelen...«

Den mystiske dreng set ved Roskildevej i Benløse den 26. november 1987 - og mange andre steder på Midtsjælland.

I cirklen ses 4 små fodspor fotograferet ved Vetterslev (Ringsted) den 4. januar 1988. Er det spor fra den mystiske dreng? spørger fotografen. Efter billedet at dømme ligner sporene mest af alt hare-spor.

Lyskugle lander midt i Ringsted

*»Torsdag den **12. november** kl. 20.15 kom jeg gående på Tværalle i Ringsted. Inde på den gamle dyrskueplads lyste det op i et mærkeligt rødligt skær. På græsset stod en dreng og ved siden af ham, 4-5 meter fra ham, stod en lysende kugle. Dens diameter var omkring 3 meter, og jeg så røde flammer bevæge sig omkring den. Kun i 10-15 sekunder så jeg drengen ved lyskuglen. Jeg kunne tydeligt se ham, og afstanden var omkring 25 meter.*

I det samme øjeblik jeg var nået hen til hækkene, der er omkring parkeringspladsen, gik drengen hen mod lyset, og det kom hen imod ham samtidig. Lyskuglen omsluttede ham, og jeg så, at den roterede i en vanvittig fart, og dens røde flammer blev en mørk, rød ring omkring den. Den hævede sig langsomt og fløj skråt ind over svømmehallen. Gennem de øverste meter af træernes grene så jeg tydeligt den fløj igennem...

Drengen havde lyseblå bukser og et blankt metalspænde på den ene arm. Drengens hår var mørkt og halvlangt. Pjusket var det, og noget rødt var at se på en mørk eller grå T-shirt. Jeg så ham fra siden og bagfra, og jeg kan genkende ham, hvis jeg ser ham igen...«

I nærkontakt med drengen

»Den ***26. november*** *kom jeg kørende på Roskildevej og var på vej hjem efter et besøg i Benløseparken. Klokken var 19.50, da jeg så et usædvanligt lysskær inde på marken. Jeg standsede bilen og steg ud for at se nærmere på dette lys. Jeg gik tilbage og var ca. 25 meter fra lyset, da det langsomt gik ud, og stedet blev mørkt. Ved den gamle smedie skråt overfor så jeg en person sidde i græsset tæt ved fortovet. Han så mig, da jeg gik over vejen for at høre, om vedkommende også havde set dette lysskær. Personen var en dreng, og selv om det blæste, var han kun iført en T-shirt. Han rejste sig og gik ad fortovet mod byen. Jeg nåede hen til ham og spurgte, hvad han lavede her, men han svarede ikke. Han vendte sig om, og jeg så nu, at denne dreng vist ikke var helt almindelig. Han stod stille og så på mig med et udtryk, jeg aldrig før har set. Jeg var ude af stand til at få et ord frem... Han vendte sig, når der kørte en bil forbi. Der må være andre, der også har set drengen og dette lysskær. Et par unge på knallert så op i luften, da jeg kørte forbi...«*

Drengen ved åen

Bitten fortæller om en oplevelse, som hun havde sammen med sin ven:

»Jeg og min ven har set drengen forsvinde ud i luften... Han var usædvanlig sød og pæn. Han ville ikke sige noget, da vi ville snakke med ham, og han gik væk i noget, der pludselig lyste omkring ham. Vi gik på Holbækvej, uden for Ringsted, da vi så ham. Da vi gik på stien ved åen, var han der igen, men nu var han inde på marken på den anden side af åen.

Jeg ved ikke, hvordan han er kommet over, for der er ingen bro i nærheden... Vi så, at der kom et hvidt glimt ved ham, og så

I gamle dage kunne man blive bortført (bjergtaget) af bjergfolket, og vendte man tilbage igen, blev man aldrig normal som før. I dag hører vi af og til om folk, der bortføres af ufonauter.

blev der langsomt rødt omkring ham. Så gik drengen og det røde omkring ham langsomt væk, og vi så længe på det sted, hvor han lige før havde været...»

Spøgeri på Gyrstinge kirkegård

Bittens oplevelse blev offentliggjort i BT (underskrevet Bente Jensen), og den fik en ældre dame i Gyrstinge til at fortælle:

»Jeg havde lagt en krans på et gravsted, da jeg så, at han (drengen) stod længe og kiggede på kapellet. Derefter gik han gennem en låge ind i haven bagved. Lidt efter kom han igen og gik ned mod udgangen, men han så ikke mig, eller også ville han ikke. Jeg sagde ellers goddag til ham.

Jeg har aldrig set ham før. Da han nåede muren ved udgangen, kom der et rødt lynglimt, og det så ud, som gik han lige gennem kirkegårdsmuren. Han var ikke at se nogen steder bagefter.«

Sidst set lillejuleaften 1987

»Jeg så ham sammen med min veninde. Han gik ovre på den anden side af vejen, da vi kom imod ham. Vi så det lyse rødt rundt om ham, og at han havde metal på den ene hånd. Han havde pjusket hår og blå bukser og en bluse med korte ærmer. Vi så ham uden for Haslev på landevejen til Næstved.

Det var onsdag den **23. december** *mellem kl. 16 og 17.*

Vi turde ikke gå hen og spørge, hvem han var. Der var en bilist, der standsede op, men han kørte igen. Drengen ville ikke snakke med ham.«

Landing og fodspor ved Vetterslev?

SUFOI har fra en 17-årig EFG-elev modtaget en interessant rapport. Den unge mand fortæller:

»Den 4. januar 1988 kørte jeg op til min kammerat i Vetterslev, 7 km syd for Ringsted. Vi havde siddet lidt inde på hans værelse, da hans mor ca. kl. 18.55 kom ind og fortalte, at hun kunne se to røde kugler bevæge sig nede over en mark. Da vi kom ud i køkkenet, så vi de røde kugler (30-40 cm i diameter, målt i udstrakt arm) bevæge sig op og ned i luften, 5–10 meter oppe. Derefter standsede de helt nede ved jorden, hvor de blinkede i ca. 9 minutter, og så kom der 2 store lysglimt, og så så vi ikke mere.

Da vi gik derud ca. 1½–2 timer efter, var der et sted, hvor sneen var smeltet. Ved siden af det var der 4 små spor. Måske spor fra den mystiske dreng.«

Observatøren har fotograferet det formodede landingssted og sporene i sneen. Lyskuglerne blev set 400–500 meter fra huset, så det er langt fra sikkert, at stedet med den smeltede sne og sporene er identisk med det sted, hvor kuglerne blev set »lande«. »Drengen« blev ikke set, men pga. den megen presseomtale, er det nok nærliggende for observatørerne at sætte sporene i forbindelse med ham.

SUFOI vil undersøge sagen og holde læserne underrettet, hvis der kommer nye oplysninger til.

Fællestræk i oplevelserne

Alle vidner, på nær EFG-eleven, er desværre anonyme, så det er umuligt på nuværende tidspunkt at efterforske de spændende hændelser yderligere. Flertallet af vidnerne fortæller om en dreng, der opfører sig anderledes, men ellers er harmløs. Beskrivelserne er nogenlunde ens, men det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at de sidste beretninger er inspireret af de første beretninger, som blev offentliggjort. Endelig fremgår det af brevene, at de fleste vidner er kvinder. Måske tør mænd ikke fortælle, at de har oplevet noget helt usædvanligt?

Er det overtro?

Det kan ikke udelukkes, at der er tale om et velorganiseret svindelnummer. Men med hvilket formål? Og vidnerne virker også meget oprigtige i deres breve. De er virkelig forbløffede over, hvad de har set, og vil gerne have en forklaring.

Spørger man folkemindeforskeren Åge Skjelborg, vil han sige, at vore dages beretninger om små væsner (ufonauter) og ufoer er en moderne udgave af overtroens nisser, dværge og trolde. Både ufonauter og nisser er drømmesyn, altså en slags fantasifostre. Fantasien har altså drillet de mange mennesker på Midtsjælland? Eller har den? Nej, det lyder underligt, at så mange mennesker lige netop her skulle se det selv samme drømmebillede: en lille dreng og et mystisk lys.

Én ting er sikkert: De mange vidner giver udtryk for, at de *virkelig* har set det, som de fortæller om! Og det er i sig selv grund nok til, at sagen bør efterforskes.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) vil meget gerne i kontakt med alle, som mener, at de kan bidrage med oplysninger i sagen om drengen og lyskuglerne på Midtsjælland. For at kunne efterforske beretningerne, skal navn og adresse være foreningen bekendt, men over for offentligheden kan man naturligvis forblive anonym. □

Kilder:

Dagbladet, Ringsted: 14.8.87, 3.10.87, 6.10.87, 20.10.87, 17.11.87, 30.12.87.
BT: 3.12.87, 10.12.87.
Anonyme breve.

Er man interesseret i at læse mere om den mulige sammenhæng mellem ufoer og folketro, kan disse to bøger anbefales:

Åge Skjelborg: *»På sporet af ufonauten«*. (Berlingske Leksikonbibliotek, 1979). Bogen koster kun kr. 20,- og kan købes hos SUFOI.

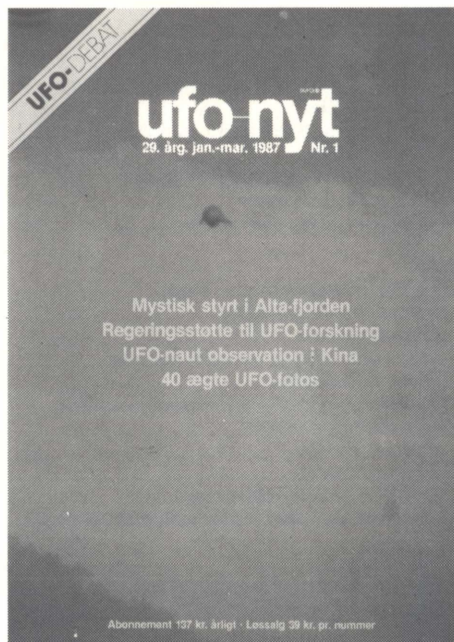
Kim Møller Hansen: *»UFO. En bog om observationer af gådefulde himmelfænomener«*. (Gyldendal, 1987). Bogen koster kr. 56,- og kan også købes hos SUFOI.

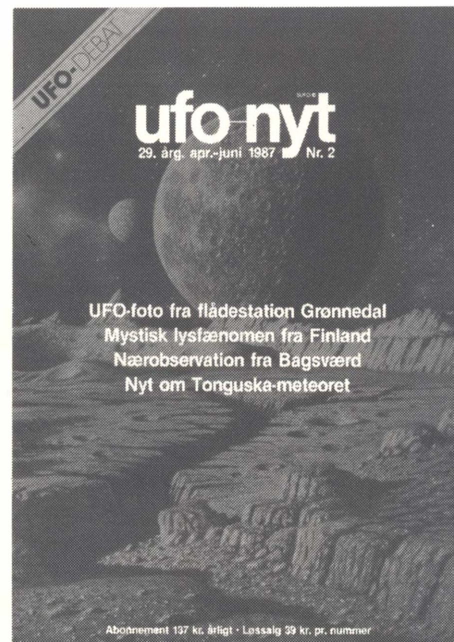
Husk at betale kr. 12,- for porto/ekspedition. Køber man flere materialer, skal dette gebyr selvfølgelig kun betales én gang!

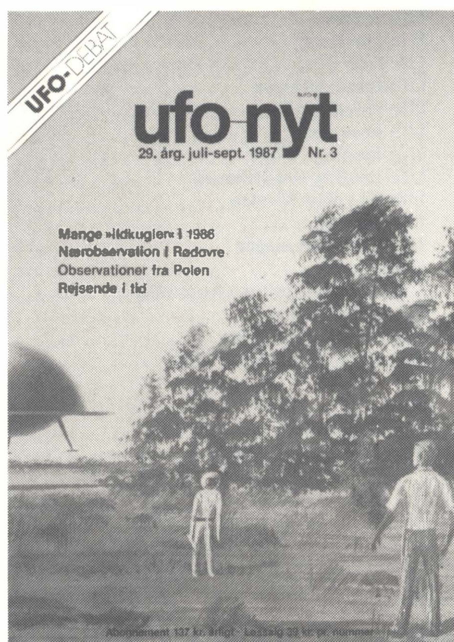
I »UFO-VISION 1987« kan man desuden læse artiklen: »Folketro og ufoer«.

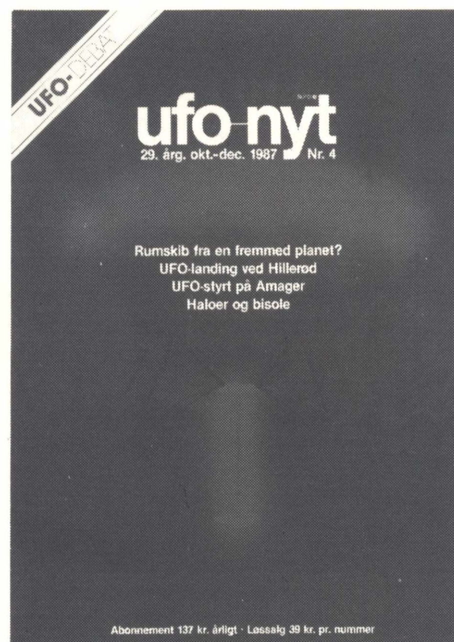
UFO-NYT 1987

Indholdsfortegnelse og stikordsregister

Indholdsfortegnelsens angivelser læses således: bladnummer/sidenummer

UFO-NYT: UDGIVES AF SUFOI · SKANDINAVISK UFO INFORMATION · POSTBOKS 6 · 2820 GENTOFTE
REDAKTION: KIM MØLLER HANSEN (ANSV.) · HENRIK K. PEDERSEN · OLE HENNINGSEN · FRANK LERBÆK
INDHOLDSFORTEGNELSEN ER UDARBEJDET AF JØRGEN BENGTVIG

DEBAT

Det mener SUFOI

Ved Torben Birkeholm.

I Informations »Moderne Tider« den 7. august 1987 anmelder Frederik Stjernfeldt UFO-NYT nr. 2, 1987. Anmeldelsen berører mange væsentlige problemstillinger, som har interesse for UFO-NYTs læsere. Vi bringer her Stjernfeldts anmeldelse (i uddrag), en læserreaktion samt SUFOIs svar.

Stjernfeldt skriver:
»Det bør egentlig kalde på en vis undren, at vi her i landet har et tidsskrift, der som sit erklærede emne har noget ingen véd hvad er.

Det er tilfældet med *UFO-NYT* der nu på tredivte år informerer om UFOer, (...)

Flere af artiklerne beklager det faldende antal observationer af det uforståelige køkkenudstyr, og at lederen besværgende fastslår »SUFOI - en aktiv forening« er et klassisk symptom på det modsatte.

UFO-NYT udkom første gang i 1958, og man skal ikke kunne megen rumfartshistorie for at se, at det falder ret præcist sammen med russernes åbning af rumkapløbet i efteråret 1957.

Det faldende antal underkopper i æteren synes således snarere at være en effekt af rumfartens stilstand i medierne i disse år end manglende interesse fra de små grønnes side.

Nu er tidsskriftets holdning så tilpas agnostisk, at det principielt ikke giver sig af med *hvad der* eventuelt måtte forårsage de fem fyldige - uforklarlige - procent af de modtagne indberetninger. Men netop derfor forekommer det påfaldende, at der stadig trives en sådan ildhu for at holde tallerknerne i luften.

Man er kort sagt enige om at der *er* noget derude, som man i øvrigt blot ikke bør tale om *hvad* er. Man kan således tale om »det verdensomspændende UFO-arbejde«, og det er vel næppe de små grønnes daglige dont, der her tænkes på.

Denne mærkelige modsætning mellem den forsigtige distance til fortolkningen af UFOerne på den ene side og den sammenbidte kamp for UFO-sagens liv på den anden er et symptom på UFO-nyts grundlæggende problem - medens den afventende, ufanatiske holdning læner sig over mod en videnskabelig tilgang, er hele klub-ånden i foretagendet snarere religiøs: En overbevisning om at der *er* noget sammenhængende derude, noget Andet End Os.

Men denne »protestantiske« tendens i bladets egne artikler dubleres af en billedkrævende »katolsk« tendens i læserbrevene, der ønsker den sippede blufærdighed i omgangen med tallerknerne bort, f.eks. spørges der uden omsvøb »Jeg er meget interesseret i oplysninger om besætningerne på UFOerne.«

At UFO-bevægelsen i mangt og meget indeholder nyreligiøse elementer har f.eks. Spielbergs *Nærkontakt* kunnet gøre opmærksom på. Og der er ingen grund til at stille sig bornert an i dén anledning, folk må selvfølgelig vælge de epifanier de lyster.

Men fra et videnskabeligt synspunkt er der heller ingen grund til at se ned på UFO-NYT's bestræbelser. Ganske vist er et nummer som det foreliggende jævnt hen uinteressant og slet dokumenteret, og hældningen mod sektskrift mærkbar. Men på den anden side må man med videnskabshistorien i baghånden indrømme, at fænomener, der i dag er fuldt respektable, som regel altid har haft mere eller mindre okkulte forklaringer, før det kom så vidt.

Og UFO-NYT har - udover at være trosskrift for indviede - ideelt set den mission at holde opmærksomheden skærpet over for et fænomen, som der ikke er nogen videnskabelig grund til at tro på - men tilsvarende heller ingen til *ikke* at tro på. Om end det for os udenforstående er svært at forstå hvordan der kommer en sag ud af noget, man ikke véd hvad er.

Her er tidsskriftets og foreningens tilsyneladende så empiristiske navn afslørende. For hvorfor er det principielt Uidentificede *Flyvende* Objekter, man samles om? USGer (Uforståede Sejlende Genstande), UKTer (Ufortolkede Kørende Ting) eller helt generelt UOer (Underlige Objekter) fortjente vel egentlig en lige så stor opmærksomhed?

Men ånden har det med at flyve, og i brylluppet med moderne naturvidenskab er det da indlysende at gøre dem til E.T.s og deres fartøjer præcis til flyvende tallerkner.

Det virkeligt uidentificerbare - som tidsskriftets nøgterne formålsparagraf forsøger at holde det fast på - kan man jo ikke på forhånd bestemme som flyvende.

Det kan kun et meningsblad, der heller ikke just er flyvende. Men som nok skal blive det under det kommende tiårs ekspedition til Mars.«

* * *

»I Informations »Moderne Tider« dateret 7. aug. 1987 fandt jeg et indlæg af Frederik Stjernfeldt, som, forekommer det mig, på en temmelig nedladende måde nedgør SUFOI's arbejde i almindelighed og »UFO-NYT« i særdeleshed.

Det har undret mig, at man ikke fra SUFOI's side har imødegået dette indlæg, men måske har der været en kommentar, som jeg blot har overset.

Stjernfeldts indlæg er desværre typisk for hele holdet af etablerede intellektuelle, inklusive den officielle videnskab, som mener sig kompetente til at udtale sig med knusende overlegenhed om emner, som de intet ved om, og som de heller ikke ville drømme om nogensinde at forsøge at sætte sig ind i.

Nu er Stjernfeldts indlæg af en sådan art, at jeg nærmest må betragte det som en gang tågetale, og når han åbenbart ikke rigtig kan finde noget fornuftigt at sige om UFO'erne, så har jeg svært ved at forstå, hvorfor han overhovedet har ulejliget sig med at skrive noget som helst om det emne.

Men jeg må desværre give Stjernfeldt ret i, at de officielle forsigtige, for ikke at sige vattede holdninger, som fremsættes i »UFO-NYT«, og som åbenbart ikke deles af et antal af »UFO-NYT's« læsere, ikke er egnede til at vedligeholde interessen for at »holde tallerknerne i luften« - for at citere Stjernfeldt.

Med hensyn til, hvad UFO'er er for noget, kan vi vel ikke være uenige om, at man hovedsagelig kan formulere følgende tre antagelser:

1) UFO'erne er en fysisk realitet. De er intelligent styrede og må altså anses for at være bemandede med intelligensvæsener, hvilket også synes bekræftet af mange observationer.

2) UFO'erne er hallucinationer, mistolkning af flyvende fugle, refleksioner i flyruderne, kendte himmelfænomener, meteorer o.s.v. - De kender lige så godt som jeg alle disse mere eller mindre søgte for-

klaringer på konkrete iagttagelser - men dog stadig holdt inden for den fysiske verden.

3) UFO'erne er overnaturlige eller parapsykologiske manifestationer af forskellig art, muligvis endda materialisationer af vore egne efterkommere i en fjern, ukendt fremtid.

Det er indlysende, at hvilken af ovennævnte typer af forklaringer man end vælger at lægge til grund for sin stillingtagen til fænomenet, så vil den automatisk udelukke de to andre.

For mit eget vedkommende vil jeg sige:

ad 1)

Er dette tilfældet, vil der være al mulig grund til at give topprioritering til en udforskning af fænomenet og om muligt få fastslået nærmere, hvad det er for nogle væsener, hvor de kommer fra, og frem for alt, hvad deres hensigter er på kortere og længere sigt.

ad 2 og 3)

I begge disse tilfælde vil jeg personlig betragte det som værende helt uden mening at beskæftige sig med fænomenet, og jeg ville bruge min tid på noget mere reelt og nyttigt.

Når De stadig i SUFOI forsøger at holde en slags liv i UFO-debatten, må jeg altså gå ud fra, at De trods alt hælder til den første af ovennævnte typer af forklaringer.

Men så kom dog ud af busken med nogle kommentarer, der kan bidrage til at holde debatten på et rimeligt sagligt niveau - der har ikke været nogen mangel på overbevisende materiale - jeg behøver blot at henvise til SUFOI's egen udsendelse af bogen »UFO og videnskaben« i 1973.

Og frem for alt, kom med nogle friske observationer. Der må da have været nogle, der er værd at referere, også i 1986 og 1987. UFO'ernes aktivitet kan da umuligt være ebbet fuldstændigt ud på det seneste.

Det kan ikke være i SUFOI's og UFO-forskningens interesse, at skriverier som Stjernfeldts kommer til at stå som det sidste ord i UFO-debatten.«

Med venlig hilsen
Svend Rygaard, Lyngby

Svar på Svend Rygaards læserbrev

Tak for brevet og dine kommentarer til artiklen i Information. Vi ser Stjernfeldts indlæg som en seriøs »anmeldelse« af UFO-NYT og SUFOIs arbejde og diskuterede den på repræsentantskabsmødet i september 1987. På grund af UFO-NYTs lange produktionstid har vi ikke kunnet kommentere artiklen før nu.

Som udgangspunkt mener vi, at Stjernfeldt både har sat sig ind i emnet og véd tilstrækkeligt til at udtale sig om det. Desuden giver du ham ret på et enkelt punkt, nemlig hvor I begge kritiserer, at de »forsigtige, for ikke at sige vattede holdninger«, som kommer til udtryk i UFO-NYT, ikke rigtigt appellerer til de læsere, der ønsker klar besked om »besætningerne på ufoerne.«

Vi ser det som UFO-NYTs opgave at give et nuanceret billede af de forskellige holdninger, samt at fremlægge fakta og argumenter både *for* og *imod* de forskellige opfattelser. Denne »balancegang« giver selvfølgelig problemer i forhold til de læsere, der er *overbevist* om, at ufo-fænomenerne er intelligent styrede fartøjer fra et sted i universet. Dén holdning bliver jo ikke specielt bekræftet i UFO-NYT.

Men UFO-NYT er afhængig af alle sine læsere - både de kritiske og de overbeviste. Stjernfeldt har jo ret i, at dét er bladets grundlæggende problem. Hvis UFO-NYT udelukkende afspejlede den ene eller den anden gruppes holdninger, ville antallet af læsere hurtigt skrumpe så meget, at det simpelthen måtte lukke. Og bladet er sandt at sige ikke nogen guldgrube i forvejen!

Stjernfeldt er i øvrigt ikke ensidigt kritisk. Faktisk medgiver han, at UFO-NYT har en eksistensberettigelse, i hvert fald set med videnskabshistoriens briller. Han skriver, at »UFO-NYT har - udover at være trosskrift for indviede - ideelt set dén mission at holde opmærksomheden skærpet over for et fænomen, som der ikke er nogen videnskabelig grund til at tro på – men tilsvarende heller ingen til *ikke* at tro på.«

I dit brev formulerer du tre mulige forklaringer på ufoerne. Vi er enige i, at det stort set er de vigtigste. Men vi mener til gengæld ikke, at den ene forklaring automatisk udelukker den anden!

Det har altid været et problem at definere og afgrænse, hvad man forstår ved et ufo. Et simpelt eksempel er spørgsmålet, om et mystisk fænomen på jordoverfladen kan være et ufo - det kan vel næppe være et uidentificeret *flyvende* objekt. Og der kan i mange tilfælde rejses begrundet tvivl om der overhovedet er tale om et objekt! I øvrigt anbefales to artikler om problemerne med at definere begrebet ufo i *»Dansk tidsskrift for ufo-forskning, nr. 1, oktober 1983«, udgivet af SUFOI.*

Det er kendetegnende for debatten, at folk ofte anvender deres helt personlige opfattelse af ufo-begrebet, og at mange går ud fra, at der gemmer sig et fænomen bag de uopklarede observationer.

Modsat mener vi, at alt tyder på, at en række *forskellige* fænomener giver anledning til ufo-observationer og ufo-rapporter. Man kan sige, at det er formålsløst at lede efter ét mønster og én forklaring i et stort virvar af forskelligartede fænomener.

Men selv om der »kun« skulle vise sig at være mistolkninger, psykologiske og parapsykologiske forklaringer på disse fænomener, er vi da åbne og nysgerrige nok til, at vi absolut finder det meningsfuldt at beskæftige sig med emnet.

Vi afviser *ikke* dermed muligheden af, at ufo-fænomenerne indeholder fysiske realiteter. Spørgsmålet er blot, *hvilke* fysiske realiteter der gemmer sig bag beretningerne. Og vi anser det ikke for bevist, at de er fartøjer med intelligensvæsener om bord. Vi mener, at der *er* mangel på overbevisende materiale, og kan bl.a. henvise til de mange hidtil »klassiske« ufo-observationer, som er forklaret i de senere år. Ufo-litteraturen *efter* 1973, heriblandt UFO-NYT og andre SUFOI-udgivelser, indeholder mange eksempler på dette.

Vi forstår udmærket ønsket om »friske observationer«. UFO-NYTs redaktion har i lange tider sukket efter det samme!

Desværre må vi konstatere, at antallet af observationer er faldet betydeligt i de senere år. De sidste syv års danske observationer gengives her:

1980: 400
1981: 302
1982: 274
1983: 171
1984: 152
1985: 136
1986: 87

Det dalende antal observationer gælder over hele kloden. Samtidig må vi erkende, at det er muligt at give en naturlig forklaring i de allerfleste tilfælde – over 90%! Vi bringer selvfølgelig omtale af de mest interessante tilfælde – selv om det kan ske, at vi må vente til sagen er rimeligt undersøgt – men der er altså ikke så mange.

Vi ser frem til flere indlæg fra læserne om de meget centrale problemstillinger, der rejses i Stjernfeldts artikel og Rygaards læserbrev.

Torben Birkeholm, formand.

Ny UFO-gruppe

Nu er den nye Aarhus-gruppe startet. Vi er 8 personer, der hurtigt har fundet ud af at få en god snak sammen.
Kunne du tænke dig at være med?
Så kontakt:

Inge H. Svane
Attikavej 23, Hårup
8530 Hjortshøj
Tlf. 06 99 92 39

Foredrag

Savner du et UFO-foredrag i netop dit område? Så kontakt SUFOIs foredragsafdeling ved Bent Eriksen Avlsbrugervej 23, 2.tv. 7000 Fredericia Tlf. 05 92 00 81

AKTIVITETER

En dag i UFOernes tegn...

Af Kim Møller Hansen

Den 21. november 1987 markerede SUFOI sit 30 års jubilæum med et stort arrangement i Lyngby Storcenter.

Forud for dagen var gået måneders forberedelser med fremstilling af en ny plancheudstilling, udarbejdelse af foredrag og tusind andre småting, som var nødvendige i det store puslespil.

Hver gæst fik udleveret et detaljeret program med bl.a. en artikel om dansk ufoforskning i 40 år. Vi havde trykt 300 eksemplarer i bar optimisme... og heldigvis for det. Interessen oversteg vore forventninger. 300 betalende gæster deltog i arrangementet i løbet af dagen. Derved kunne arrangementet løbe rundt økonomisk, og vi fik en tydelig bekræftelse på, at der i høj grad er interesse for SUFOIs arbejde og ufo-sagen i almindelighed.

Vi kunne nikke genkendende til mange »gamle« medlemmer og hilse nye interesserede velkomne. En del af de sidstnævnte gav udtryk for deres positive overraskelse over den kritiske og nøgterne holdning, der gik som en rød tråd gennem de mange foredrag.

Og foredrag var der mange af. Det er lang tid at høre på foredrag fra kl. 10 til kl. 17, men mange overværede alle foredrag. Desværre var programmet så omfattende, at der ikke var tid til en spørgerunde. Flere tilhørere har sikkert brændt inde med et spørgsmål i ny og næ. Og i pauserne havde vi, der stod for det praktiske, desværre ikke tid til at tale med alle, som gerne ville have uddybet et par ting eller bare have en hyggesludder. Men det håber vi at kunne råde bod på ved vores lokale medlemsmøder og foredrag.

SUFOIs formand, Torben Birkeholm, bød velkommen og sagde bl.a. i sin åbningstale:

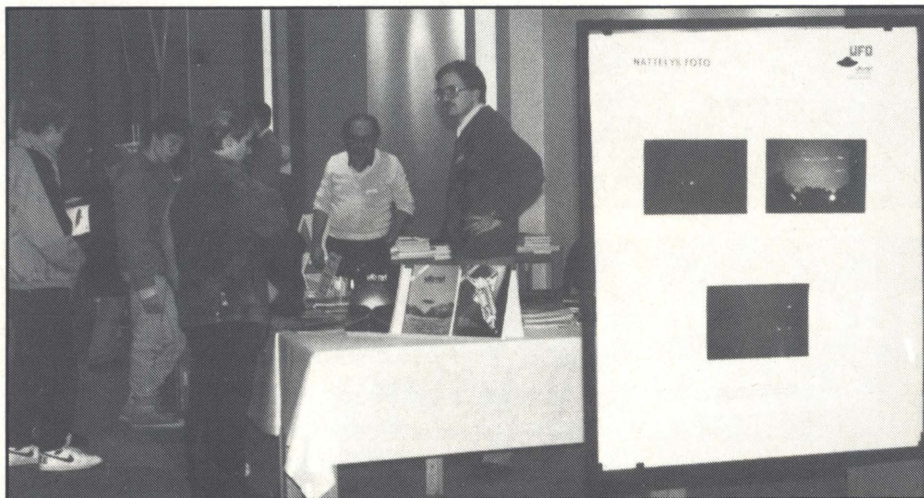
»Antallet af ufo-observationer er tilsyneladende faldet jævnt her i 80'erne – og det gælder hele verden!

Skeptikerne tager dette som et udtryk for, at den sunde fornuft nu er ved at sejre: Flyvende tallerkener og besøg fra rummet er yt! Men set i historiens lys, har skeptikerne sagt det samme utallige gange – og hver gang er deres ord gjort til skamme. »Bølger« af observationer har hærget lokalområder, lande og kontinenter med mellemrum.

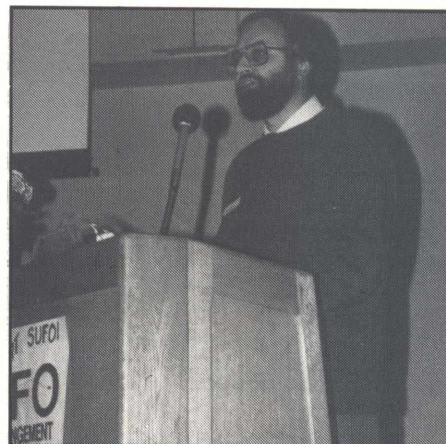
Og lur mig, om ikke vi igen skal se antallet af observationer stige hist og her. De kommende år skal vise, om ufo-fænomenerne og SUFOI »overlever krisen«, og det skal også blive interessant at se, om vi har noget at bidrage med: måske ny viden om mennesket og dets umættelige nysgerrighed over for sig selv og sine omgivelser – helt ud til universets yderste grænser.

I dag vil vi give et bud på, hvor SUFOI står lige nu – hvor langt vi er nået, og hvor langt vi kan nå med de få ressourcer, vi råder over.«

Og med disse ord løb det store arrangement af stabelen. □

Jørgen Bengtvig og Peter Nørgaard (th.) havde en travl dag med at sælge SUFOIs bøger og tidsskrifter til de mange besøgende.

Ole Henningsens foredrag havde titlen »Ufo-styrt på Spitzbergen - og andre ufomyter«. Gamle myter blev vendt i luften, enkelte blev aflivet, men som Ole siger: »Selv om det har stået i avisen, kan det jo godt være sandt!«.
Ole Henningsen kunne i øvrigt fejre sit 25 års jubilæum i SUFOIs ledelse. Som tak for sin store og væsentlige indsats for foreningen SUFOI og ufo-arbejdet i Danmark modtog Ole »UFO Fondet af 1979«s legat for 1987. Ikke mindst gennem Oles ihærdige og dybdeborende arbejde som leder af Efterforskningsafdelingen har offentligheden fået informationer præget af en helt anden saglighed, end det normalt kendes i ufosammenhæng.

Ole J. Knudsen, SUFOIs Alarmcentral, fortalte om »Rumfarten efter Challenger«. Foruden en spændende og detaljeret redegørelse for Challenger-ulykken, fortalte Ole på levende vis om fremtidens rumfart med fokus på forskellene mellem stormagternes mål og midler.

Alle gæster blev budt velkommen af Arne S. Petersen, repræsentant i København, og Helen Lemvigh-Müller, SUFOIs sekretariatsleder.

Det store udvalg af bøger tages i øjesyn hos »Andersen Bogservice«. Bag bordet ses Inge og Per Andersen.

Per Borgaard, redaktør ved Jyske Tidende, og Ole Henningsen, redaktionssekretær ved UFO-NYT - to veteraner i samtale. Per Borgaard fortalte i sit foredrag, »Ufoer og medierne«, på levende og humoristisk måde om forholdet mellem pressen og ufofolket.

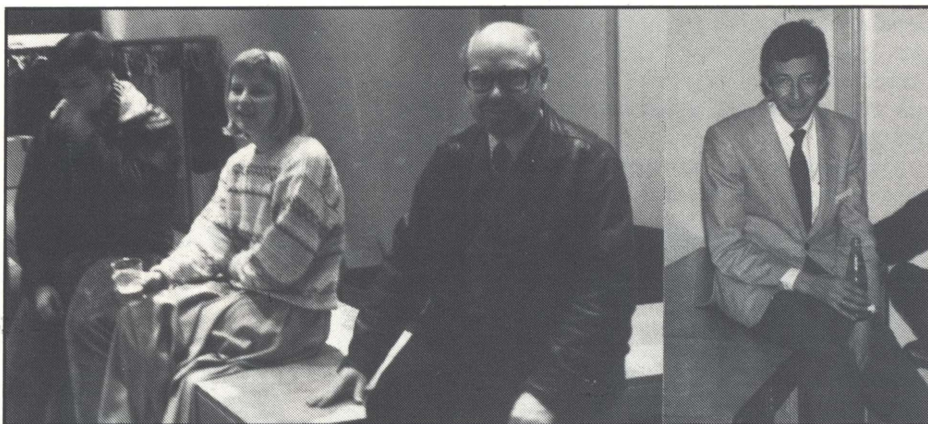
Klokken er 19, arrangementet er til ende, og der slappes af, inden turen går hjemad. Fra venstre mod højre ses Stefan Harboe Andersen (tegner ved UFO-NYT), Inge H. Svane (SUFOIs udstillingsmateriel), Frank Lerbæk (UFO-NYTs sats og montage) og Niels Chr. Krag (SUFOIs Udklipscentral). ⟶

SUFOIs nye udstilling på 13 store plancher blev flittigt studeret. Udstillingen vil blive brugt landet rundt ved medlemsmøder og foredrag.

Der blev lyttet intenst under de mange foredrag dagen igennem.

DEBAT

Noget om »UFO-forgiftning«

Af Maj Hedvard.

Mange nattelys på himlen giver anledning til ufo-rapporter fra folk, der reagerer vidt forskelligt på oplevelsen. Nogle undrer sig blot over et iøjnefaldende lys, mens andre ser noget mystisk og opsigtsvækkende i dét, der som regel viser sig at være et fly, en planet eller en satellit.
En mindre del af observatørerne reagerer voldsomt, med overvældende angst og panik, der kan udvikle sig til en slags »ufo-forgiftning«. Nogle af disse tilfælde kommer sikkert ikke til SUFOIs kendskab, og de stakkels personer risikerer under alle omstændigheder at stå alene med deres problemer, og er ofte ikke i stand til at undgå misforståelser og latterliggørelse fra omgivelserne.
Den følgende beretning er en sjældent åbenhjertig beskrivelse at et sådant tilfælde af »ufo-forgiftning«.

Selve observationen beskrives i korthed således: Om morgenen den 26. januar 1987 sad en yngre kvinde i stuen på en gård ved 4420 Regstrup. Ca. 07.40 så hun et lille lyspunkt — på størrelse med en stjerne — bevæge sig meget langsomt fra Vest mod Syd i ca. 30 graders højde over horisonten. Efter ½ til et helt minut aftog lysstyrken, og det gullighvide lys forsvandt helt. En temmelig »banal« observation af et »nattelys«, men det var bestemt ikke sådan kvinden oplevede det! Læs blot Maj Hedvards egen beretning:

Det hele startede med at jeg den 26. jan. 1987 så og navnlig oplevede noget, som, også under observationen, fik mine kæledyr til at reagere.

Om det var det, jeg så, eller mig de reagerede på, det ved jeg ikke, men jeg ved, at det ikke var meteoret, for det var »landet« en time tidligere...

Hvad det så end var, reagerede jeg stik modsat af, hvad jeg plejer på »underlige« ting!

Jeg er psykisk forsker på amatørplan og har været det i mange år. Jeg er også gift med en analytisk psykolog og interesserer mig meget for psykologi i forbindelse med okkultisme. Så jeg burde egentlig have alle forudsætninger for at kunne tage synet af en lille, lysende prik, der kunne gøre sig synlig og dernæst usynlig, helt roligt, og egentlig også det jeg oplevede i forbindelse med observationen.

Maj Hedvard

Jeg blev stikhysterisk! Og bange!
Jeg blev også forvirret, for jeg forstod ikke, hvad der pludselig skete med mig.

Jeg havde godt hørt om de der ufoer og havde da også set et. (tror jeg nok!), men aldrig specielt interesseret mig for dem som andet end projektioner fra Det Kollektivt Ubevidste (C. G. Jung), som særligt psykisk begavede mennesker kunne »se«, og som andre mennesker, der ikke rigtig kunne klare sig her på Jorden, gik og drømte om. Jeg vidste også fra mine studier og arbejder med okkultisme og beslægtede fænomener, at dyr ofte reagerer som mine på andre former for paranormale fænomener.

Alt dette sad jeg og forklarede mig selv (jeg var alene hjemme, bortset fra mine dyr og bedriftens dyr. Min mand var taget på arbejde med bussen ca. kl. 7.35 samme morgen), mens jeg skyllede en ordentlig gibbernakker ned for dog i det mindste at kunne tale sammenhængende.

Jeg fik meldt til SUFOI, hvad jeg havde set, men sagde ikke noget om min oplevelse under observationen, da jeg var bange for ikke at blive taget alvorligt.

Jeg vidste, at jeg ikke ville kunne tale med andre om dette. Jeg ville bare blamere mig.

Så for at berolige mig selv forsøgte jeg at nusle lidt med mine husdyr. Men pludselig ville ingen af dem have noget med mig at gøre! Hunden knurrede sågar ad mig! Jeg tænkte, at det nok var, fordi jeg var så ude af mig selv og i øvrigt lugtede af vodka, så jeg gik ud i stalden og søgte mere robust trøst: min ged Zofia, som ikke lader sig genere af alkoholdunster og ellers er noget af det mest kælne på fire klove. Men da hun pludselig vendte rundt og stangede ud efter mig, da, må jeg indrømme, smed jeg mig ned i halmen og tudbrølede!

Om aftenen kom min mand hjem.

Jeg rablede af mig, hvad jeg havde set og oplevet. Det havde han da også set, men han havde nu ikke oplevet noget. Han var bare blevet lidt forundret over, hvad det der oppe mon var, men havde så ikke tænkt mere over det. Jeg tiggede ham, om han ikke nok ville ringe til SUFOI og sige, at han også havde set det, så jeg ikke var den eneste. Det gjorde han.

Bagefter forsøgte han at få mig til at falde til ro; men i løbet af dagen havde mit hysteri bidt sig fast i mig. Selv den gode gamle hestekur, at arbejde det væk, havde ikke virket. Den ene gang efter den anden var jeg endt i halmen eller lænestolen og havde hverken fået muget ud eller gjort rent.

Jeg faldt ikke til ro — tværtimod. Jo mere vi prøvede at bekæmpe mit hysteri, jo værre blev det!

I en uge - fjorten dage kæmpede jeg en brav kamp for at komme til mig selv igen. Jeg pløjede mig igennem den ene psykologibog efter den anden, og om aftenen mishandlede jeg min mand med spørgsmål om, hvad der dog var galt med mig! Samtidig begyndte jeg at udvikle andre symptomer:

– fortsættes side 22

PRESSEKLIP

Jamen, det stod selv i avisen!

Af Ole Henningsen.

Og selv om det har stået i avisen, kan det jo godt være sandt! Med denne rubrik er det fortsat tanken at orientere læserne om de seneste måneders forskellige former for omtale i forbindelse med ufo-fænomenerne.

Rumhavn i Brasilia

»Morgenrødens Internationale Universitet« hedder et brasiliansk projekt, der omtales af Jyllands-Postens korrespondent Thomas With fra Rio de Janeiro den 26. juli.

Det drejer sig om etableringen af et nyt universitetscenter, der skal arbejde ud fra den såkaldt holistiske filosofi. Det er tanken, at forskere fra hele verden i dette brasilianske universitetscenter skal beskæftige sig med de ting, der normalt ikke arbejdes med på ret mange andre universiteter som f.eks. astrologi, tankeoverføring, healing, pyramide-energi og andre lignende emner.

Centret skal efter planen bygges 33 km fra den nye hovedstad Brasilia. Det er to arkitekter fra Brasilias Føderale Universitet, Luis Gonzaga Scortecci de Paula og Luis Carlos de Medeiros Filho, der har taget initiativet og udarbejdet tegningerne.

Hovedattraktionen bliver en »rumhavn«, det vil sige en stor plads med en diameter på 500 m beregnet til landing for interplanetariske rumfartøjer.

Den økonomiske side af sagen er endnu uafklaret, men Brasilias guvernør er positiv over for tanken, og han forventes at lægge grundstenen til centret inden årets udgang.

Så må vi jo se, om det er en plads, der bliver meget slidt fremover.

Sagan som romanforfatter

Den berømte amerikanske professor Carl Sagan fra Cornell Universitetet har skrevet en science-fiction roman, som fik stor omtale i august måned, bl.a. den 12. i Det fri Aktuelt og den 15. i Politiken, hvor professor Niels I Meyer anmelder.

Historien foregår i 1990'erne, hvor USA har fået sin første kvindelige præsident. Hovedpersonen er også en kvinde, nemlig astrofysikeren Ellie Arroway, der leder en af de grupper af videnskabsmænd, der lytter efter radiosignaler fra intelligensvæsener i rummet. Hendes gruppe er også den første, der opdager et signal fra stjernen Vega.

UFO-mani i USA

Midtj. Avis beretter den 19. august om flere mennesker på Bording-Engesvang egnen, der har observeret en lysende genstand på himlen lørdag, den 8. august. Jørgen Larsen, Guldforhoved, indsamler beretningerne om dette lysfænomen, der er observeret i ca. 10-15 sekunder. Fænomenets størrelse opgives som en trediedel af fuldmånen.

Berlingske Tidende fortæller den 16. august, at en sand ufo-mani går over USA. Den lille artikel tager sit udgangspunkt i en artikel af William E. Geist (!) i New York Times, der bl.a. skriver om Budd Hopkins og hans bøger »Missing Time« og »Intruders«. Begge bøger beskæftiger sig med observatørers problemer i forbindelse med diverse former for kontakter til rumvæsener.

Budd Hopkins har derfor iflg. oplysningerne arrangeret gruppe-terapier for »bortførelses-ofrene«, der under hypnose fortæller om deres oplevelser. Et af »ofrene«, May Pang, siger, at hun af de små grønne mænd blev underkastet fysiske undersøgelser og behandlet aldeles uden respekt. Hun har skrevet en bog om sine oplevelser og om sit forhold til John Lennon, som hun påstår at have mødt om bord i rumskibet.

Det er der formentlig også mere salg i, end at påstå at have mødt og spist en kage sammen med Napoleon!

En mere interessant notits bragte Berlingske Tidende den 29. august, da man med det officielle kinesiske nyhedsbureau Xinhua meddelte, at et uidentificeret flyvende objekt var blevet iagttaget over Shanghai. Militærfly var gået i luften for at forfølge og observere fænomenet, uden at resultatet dog blev offentliggjort.

Hvis ufo'er ikke er rumskibe, hvad er det så, folk ser?

Dette er overskriften på Per Borgaards store artikel i Jyske Tidende den 30. august. Artiklen er en kombineret 40 års status over UFO'erne og anmeldelse af Per Andersens: *International ufo-årbog 1986* samt Kim Møller Hansens og Flemming Rasmussens: *Ufo-Vision. Årbog for ufo-litteratur 1987.*

Per Borgaard skriver som vanligt med let flydende humoristisk pen og slutter sin artikel med denne »advarsel«:

Hvis man ikke er garvet ufo-log, kan man få mange overraskelser i de to årbøger - men også miste nogle illusioner om de små grønne mænd.

Ufo-foredrag

I september holdt Poul »Manne« Frederiksen foredrag på biblioteket i Vejle, arrangeret af Vejle UFO Gruppe. »*Jeg har tænkt mig at causere lidt over flere af vor tids store filosoffers tanker og idéer, bl.a. Einsteins og Niels Bohrs og ikke mindst Fritjof Capras, men mit foredrag vil uundgåeligt have et ret personligt præg,*« sagde P. M. Frederiksen til Vejle Amts Folkeblad den 3. september.

I efterårsferien var der ufo'er på tapetet på børnebiblioteket i Vejen med SUFOI-folk som foredragsholdere.

Foreningen »Nye Veje« havde en speciel gæst på programmet i Medborgerhuset, fortæller Sjællands Tidende, Slagelse, om den 16. september.

Gæstetaler var tidligere KTAS-tekniker Jørgen Korsholm, der fortalte, at han stammer fra Capella. I øjeblikket har han dog domicil udi det sjællandske. Jørgen Korsholm startede aftenen med et stykke New Age-musik for at sætte tilhørerne i den rette stemning til hans foredrag, hvor han bl.a. fortalte, at ufo'erne kan flyve op til 27 gange lysets hastighed. Størrelsen på dem kan være op til 1 kilometer i længden.

Jørgen Korsholms hovedbudskab var, iflg. Sjællands Tidende, at man skal finde sandheden, en forståelse af den kosmiske lov, den guddommelige skabelseskraft og de negative kræfter. Vi skal prøve at fatte, at vi kan ændre en hel planets udvikling, hvis vi vil, og det er der brug for.

Aftenen sluttede med lysbilleder!

I det forløbne år har vi med mellemrum set omtale af det sjællandske ægtepar, der påstår at have kontakt med rumvæsener fra andre planeter – og planer. Herom er der

bl.a. også fortalt i en udsendelse i regionalradioen i Næstved.

Oplysningerne adskiller sig ikke væsentligt fra forskellige typer af parapsykologiske fænomener. Og de minder meget om den tidligere Orthon-bevægelse på Sjælland, som også tidsskriftet »Ufo-Kontakt« bemærker i en af sine seneste udgaver.

Orthon-bevægelsen huskes bl.a. for sin profeti om Jordens undergang en julenat i tresserne. Den lejlighed benyttede jeg og mine venner i den lokale jazzklub til at arrangere »verdens første jazzarrangement efter Jordens undergang«. Og det blev altså afholdt, som alle »overlevende« kan forstå!

Sjællandske observationer

Sjællands Tidende efterlyser den 30. september andre vidner til en observation gjort af en læser i Fuglebjerg. Vedkommende havde til avisen rapporteret et meget bredt og langt lys, der passerede tværs over horisonten på den østlige himmel. Objektet var meget langt og lysende, men størrelsen umulig at angive.

Som omtalt i forrige nr. af UFO-NYT, side 7, efterlyses vidner til en interessant observation af en rød lyskugle ved Akademiet i Sorø den 13. august. Dagbladet i Ringsted viderebragte den 3. oktober denne efterlysning. Den 6. oktober kunne Dagbladet fortælle om en anden tildragelse, der efter det anførte fandt sted den 12. august ved midnatstid i Pedersborg, og som handler om en »dreng« omgivet af et mystisk lys. Så nu har UFO-NYTs redaktør, der bor i Ringsted, fået et nyt lokalt mysterium at kigge nærmere på.

Observationerne fra Midtsjælland er mere udførligt omtalt i dette nr. af UFO-NYT.

Interview med Peter Nørgård

Steen Bay Jensen har i Midtjyllands Avis den 10. oktober et helsidesinterview med SUFOIs repræsentant for Midt- og Vestjylland, Peter Nørgård, 24 år og bankfuldmægtig fra Silkeborg.

I det omfattende interview fortæller Peter Nørgård bl.a. om sin UFO-interesse og nogle af de lokale observationer, som han på SUFOIs vegne har undersøgt. Endvidere redegøres der for de metoder, der anvendes ved undersøgelser af formodede UFO-billeder, og nogle af de mange teorier om UFO-fænomenernes herkomst.

Farvel til de flotte fyre fra Venus

Sådan var overskriften på Per Borgaards artikel i Jydske Tidende den 8. november. Artiklen handler om starten på »UFO-bevægelsen« i Danmark, dvs. SUFOIs start i november 1958 og det »trosgrundlag«, man på daværende tidspunkt havde.

Per Borgaard fortæller om, hvordan George Adamski's »blonde venusianere« efterhånden forsvandt fra verdensbilledet, når rumsonderne bragte nyt hjem fra fjerne verdener. Ligeledes fortæller Per Borgaard om sin skepsis over for det lille pelsklædte dyr, som Adamski i en af sine bøger fortalte, at han fra et rumskib havde set løbe rundt på Månens overflade. Det var sådanne påstande, der efterhånden ikke blot gjorde Per Borgaard skeptisk. Dette gjaldt også adskillige andre i SUFOIs daværende ledelse, og det var nogle af disse brydninger, der var med til at danne baggrunden for det SUFOI, vi ser i dag.

UFO legede med familie

Politiet er gået ind i en sag om en familie i Australien, der i bil på en meget øde landevej pludselig blev jagtet af et æggeformet UFO, der spyede kosmisk aske og en modbydelig stank som visitkort, beretter familiemedlemmer.

Det lugtede som lig eller sådan noget, berettede den 24-årig Patrick Knowles i et TV-interview, efter han, hans to brødre og hans mor var blevet jagtet af et UFO langs en af de mest øde vejstrækninger i Australien.

Myndighederne tager familiens forklaring alvorligt, efter en lastbilchauffør og en fisker til havs har kunnet berette om lignende mystiske og foruroligende oplevelser.

Politiet har foreløbigt taget familien Knowles japanske bil i varetægt for nøjere at undersøge, hvad det er for noget sort, smudsigt støv, som dækker både yder- og indersiden af bilen.

Politiet vil også se nærmere på dækkene, der blev fuldstændig flossede, da bilen tilsyneladende blev tvunget til at kure rundt af UFOet.

Hvad enten man tror på det eller ej, så er der noget derude, som vi ikke kan forklare, sagde Patrick. I følge familien var det en æggeformet genstand, som foretog en vild jagt på dem i næsten halvanden time på den øde landevej, før den mystiske flyvende genstand hoppede op på biltaget og greb fat i køretøjet med sugekopper.

dagspressen, 22. januar 1988.

SUFOIs 30 års jubilæum

I løbet af oktober og november måned bugner dagspressen af artikler og notitser, der gør opmærksom på 30 års jubilæet i Lyngby Storcenter i november. Hele dette store arrangement er dog mere udførligt dækket andetsteds i dette nr. af UFO-NYT.

Allan Reib om astronomi i dagspressen

I Det fri Aktuelt den 7. december starter Allan Reib sin artikel om »Planeterne i december 1987« med en større omtale af Adamski. Det omtales også, at der modtages færre og færre ufo-rapporter. Om det skyldes vejret eller videofeberen, giver Allan Reib dog ikke noget bud på. □

AKTIVITETER

UFO'er i Radio Sydhavsøerne

Af Ole Henningsen.

Multimennesket Bende Øgendahl fra Stubbekøbing har gennem flere måneder stået for en stribe utraditionelle og spændende udsendelser i lokalradio Sydhavsøerne, der har til huse i Nykøbing F.

Bende Øgendahls udsendelser har været meget vidtfavnende og beskæftiget sig bl.a. med psykologi, grafologi, astrologi, kiromanti og numerologi.

Derudover har der været længerevarende udsendelser om lokale slægtsromanforfattere og bl.a. slægtsforskning, hvor Bende Øgendahl var i studiet sammen med datteren Anne Øgendahl. Den 1. oktober havde jeg selv lejlighed til at være i studiet som gæst hos Bende Øgendahl.

Vi beskæftigede os kort med ufo-fænomenernes historie, og jeg gav eksempler på interessante lokale UFO-observationer. Samtidig benyttedes lejligheden til at efterlyse eventuelle vidner til de efterkrigsfænomener, som vi i dag betegner som spøgelsesraketterne fra 1946.

Der var lejlighed til at komme ind på Orson Welles berømte radiohørespil og den panik, denne radioudsendelse afstedkom i USA i 1938. Lytterne fik også en lille smagsprøve fra den originale radioudsendelse.

Naturligvis blev også en klassiker som Evald Hansen Maarups berømte observation fra 1970 udførligt omtalt.

Ældre observation fra Horbelev

I slutningen af udsendelsen blev lytterne opfordret til at give sig til kende, hvis man havde haft ufo-oplevelser, og der kom da også reaktioner på denne opfordring.

Fru Inger Petersen i Horbelev på Falster fortæller således, at hun tilbage i 1957 havde en observation sammen med sine to sønner på dengang 8 og 12 år.

Det var en aften ved 18-tiden, og det var mørkt. De var alle tre netop ankommet med toget til Horbelev og var på vej hjem ad hovedgaden.

Pludselig blev de opmærksomme på en stærk summende lyd, hvorefter de så en rund genstand komme ind over et nærliggende hus. Genstanden fløj langsomt hen imod dem over huset og nogle træer i nærheden, drejede rundt i en bue og forsvandt igen i løbet af ca. 4 minutter.

Observatøren beskriver selv genstanden som klart afgrænset, rund og ret tæt på. Størrelsen angives som større end fuldmånen og med et stærkt lysende bælte rundt om genstanden. Dette bælte lyste konstant og med samme farve og lysstyrke som en almindelig stærk elpære.

SUFOI's repræsentant på Lolland-Falster, Ole Henningsen, sammen med Bende Øgendahl, Stubbekøbing, i studiet hos Radio Sydhavsøerne.

Observation ved Farøbroerne

JWH fra Vordingborg fortalte i en henvendelse om en række oplevelser, han gennem tiderne har haft. Den seneste oplevelse daterer sig tilbage til foråret før indvielsen af Farøbroerne for ca. 3 år siden.

JWH var i Vordingborg sammen med en bekendt udenfor i det smukke vejr ved midnatstid. De stod nogen tid og betragtede de stærke lys på den ene af Farøbroerne, da de pludselig blev opmærksomme på 2 grønne lys, som nærmede sig fra sydøst i ret lav højde. De fløj skråt over broen ret imod observatørerne og stoppede brat op i en angiven afstand af 200 m fra observatørerne.

I lyset fra broen kunne de se en mørk genstand imellem de to lidt diffuse grønne lys. Genstanden drejede derefter en kvart omgang rundt, hvorefter de grønne lys ikke længere kunne ses, men kun selve genstanden. Den fløj derefter langs med broen og forsvandt i mørket.

JWH's bekendt havde kun een eneste kommentar til hele oplevelsen: »Det er russerne!« Og så er han iøvrigt ikke meget for at tale om tildragelsen.

Beretningerne er videresendt til SUFOI's Rapportafdeling til videre bearbejdning og registrering. □

UFO-forgiftning

– fortsat fra side 19

jeg så ufoer alle steder! Uskyldige flyvemaskiner, helikoptere, lyskegler fra biler, pletter på ruden og andet, hensatte mig i tilstande, der er helt ubeskrivelige! Jeg prøvede at forklare mig selv, at det jeg så, *VAR* en flyvemaskine og *IKKE* et ufo. Min mand forsøgte ganske vist at forklare mig, hvad der skete med mig, men nu var jeg blevet så ude af den, at jeg hverken kunne forstå ham eller bøgerne.

Efter et par måneder sådan der måtte jeg se visse ting i øjnene. Det her kunne jeg ikke klare uden hjælp udefra. For det andet, at min lille hån over for »ufo-freaks« var vendt frygteligt tilbage til mig selv.

Jeg kunne sådan set godt forstå folk. Jeg havde jo ikke været bedre selv, men jeg var træt og ked af, at de ligesom kun lagde mærke til hysteriet og ikke til det fornuftige menneske, der hang nedenunder ballonen og prøvede at komme ned på jorden og til orde.

Hvis nogen ville »hjælpe« mig, foregik det som regel på en faderlig, arrogant og bedrevidende »hør nu her, lille ven«-måde, som for det første forværrede det hele og for det andet gjorde mig hvidglødende! Dette gjaldt såvel lægmænd som de professionelle, jeg søgte hjælp hos. Til de sidste skal dog siges, at de ofte ikke anede, hvad de skulle stille op med mig, og det er der vel ikke noget at sige til.

Hen i april måned og efter et par forgæves forsøg indså jeg, at det eneste jeg kunne gøre nu, var at forsøge overhovedet at tage mit nye problem alvorligt, lade være med at blamere mig endnu mere og prøve at skaffe mig lidt reel viden om, hvad det der ufo var for no'et. Og så ellers bare bide tænderne sammen og dukke mig, til det her var dampet af. Jeg anskaffede mig noget mere ufolitteratur, og lukkede mig inde på gården med den i en forestilling om at kunne afbalancere mit »hys« med konkrete fakta.

I begyndelsen hjalp det lidt, men da jeg havde fået læst det hele igennem (det her kunne jeg mærkeligt nok fint samle mig om), var forvirringen total, og ballonen steg nok en tak!

Noget godt havde jeg dog fået ud af det. Det viste sig, at jeg vist ikke var den eneste, der var havnet i den tilstand, og at ingen af os blev taget ned fra den.

Jeg blev enig med mig selv om, at når dette her engang var overstået, ville jeg prøve at gøre et eller andet for disse mennesker.

I løbet af nogle uger dalede jeg langsomt ned på jorden igen og tænkte, at nu varede det ikke så længe, før jeg blev mig selv.

Jeg skulle aldrig have læst George Adamskis bog om telepati! Med al respekt for ham i øvrigt, så fik jeg det altså ikke godt af det.

Jeg så ganske vist ikke ufoer alle steder mere, men nu begyndte jeg at se rummænd!

Og høre dem!

Til min sorg steg min ballon til nye højder, mens jeg hang og sprællede nedenunder, og alverden igen stod og grinede ad mig. Min eneste trøst var, at jeg i mine højder mødte andre balloner, og de, der hang nedenunder, havde det mindst lige så elendigt som jeg.

I denne næste fase så jeg som sagt rummænd overalt.

Hvis et menneske på nogen måde virkede underligt på mig, så var det med det samme fra rummet.

Jeg lukkede mig igen inde på min gård og

tilbragte meget tid med at forklare mig selv, at den og den *SELVFØLGELIG IKKE* var en rummand! Hvad skulle sådan nogen dog kunne lære af os, andet end dårlige vaner!

Da jeg endelig havde fået overbevist mig selv om det, faldt jeg lidt til ro... en dags tid.

Nu kunne man selvfølgelig med fuld ret spørge, hvorfor jeg ikke bare slap ballonen, inden den lettede igen. Men det kan man ikke i den tilstand. Man kan ikke give slip på noget som helst! Det er, som om man er gået i krampe.

Samme aften, henad midnat, dukkede der fremmedartede »stemmer« op inde i hovedet på mig. Jeg blev temmelig bange for resterne af min forstand, men efter et stykke tid gik det op for mig, hvad det var. Hvad det var, der skete med mig!

Min sjæl havde fået sådan een på goddagen af det, jeg så, at den stadigvæk så stjerner, og mit ubevidste projicerede — fik mig til at tro — at indre personligt indhold var det samme som ydre forhold. Jeg havde simpelthen ikke kunnet kende forskel på det, der var blevet provokeret frem i mit ubevidste og virkeligheden.

Så mine »stemmer« var en slags Raudive stemmer- (sandsynligvis indhold fra det ubevidste, der projiceres som stemmer enten i den ydre virkelighed eller som stemmer inde i hovedet. Disse stemmer kan under særlige omstændigheder optages på bånd, noget à la psykofotografering). Dem kendte jeg! Jeg faldt helt til ro, mens jeg nøje lyttede til mine stemmer, der »talte« klart og tydeligt inde i hovedet på mig.

Disse her insisterede på, at de var rummænd, og at de havde brug for mig, og opførte sig nøjagtig som Raudive stemmer skal: påståelige, selvmodsigende, en tilbøjelighed til at spå og give falske løfter, bekræftende mine personlige fordomme, men også med meget visdom, men udviste også tydelige tegn på »irritation«, hvis man gik deres påstande nærmere efter i sømmene.

Nogen egentlig træning i at optage dem på bånd turde jeg ikke gå ind i af frygt for at miste min nyligt genvundne ro. Til gengæld fik jeg dem tolket som personlige drømme, og det hjalp meget. Efterhånden som de var »tømte«, dampede de af.

Det hjalp nok også meget, at jeg simpelthen ikke troede på »dem«. Hvad skulle evt. interstellare rejsende dog kunne bruge en, i den sammenhæng, komplet betydningsløs person som mig til? Hvis de ville mig noget, kunne de sgu lande i min baghave!

Endelig kunne jeg så tage fat ved problemets rod. Hvorfor havde jeg reageret så kraftigt på så lidt?

Jaeh... for mange problemer, flere end jeg kunne magte, og jeg gik som regel alene med dem. Jeg havde undervurderet, præcis hvor stærkt mit ønske om bare at komme væk fra det hele var blevet. Fortrængt det, simpelthen.

På en eller anden måde havde jeg fået det der oppe i himmelen til at være et ufo, bevidst og ubevidst smeltede drømmen om at komme væk sammen med begrebet rumskib og blev til at kunne komme væk med et rumskib. Men da min bevidsthed fortalte mig, at den mulighed var så lille, at den slet ikke var der, og min moral fortalte mig, at det var pinligt at stikke af fra problemerne, lagde jeg, stadig ubevidst, låg på en vildt kogende gryde.

Det skal jo gå galt. Låget sprang af, gryden kogte over, og jeg blev hysterisk, forvirret og bange.

Jeg blev nogenlunde mig selv igen, da jeg forstod det... eller.. mig selv?

Jeg var blevet en helt anden. Jeg havde fået en ny livsholdning og en helt ny moral. Jeg har altid været religiøs, men nu havde det fået helt nye dimensioner. Jeg vil vove at påstå, at jeg blev et bedre og mere helt menneske af den omgang.

I begyndelsen af november var det meste overstået, og jeg kunne slet ikke kende mig selv.

Jeg skriver denne artikel med risiko for at blive til grin. Men det skal gøres, for der er mange andre end mig, der »sidder fast« i dette ufo-syndrom, som man har kaldt tilstanden, og mange af dem er ikke i stand til at skrive om den. I værste fald er de ikke i stand til noget som helst! Det er også dem, jeg skriver for og til: De behøver ikke at finde Dem i hånlige grin og dumme mennesker, der gør nar af noget, de end ikke ved noget om. Bare frem med det! Snak om det! Ja, De bliver nok til grin, det blev jeg. Men det skal ud. Jo flere, der snakker, jo færre vil der grine...

Men, det er ikke alle, der griner ad Dem eller ikke vil tage Dem alvorligt, og der er en vej ud af den tilstand. Jeg fandt den, så kan De også!

Til dem, der endnu ikke har prøvet sådan noget eller som smågriner lidt, vil jeg bare sige, at jeg ikke håber, I nogen sinde kommer ud for det. Det kan nemlig godt være noget af et mareridt.

Det er syge og elendige mennesker, I har med at gøre. De kan ikke bruge bedrevidenhed eller hånlige grin til noget, heller ikke nervepiller og lange diagnoser på dyre fremmedord. Her skal menneskelighed til: respekt, forståelse og en vis ømhed... det kan da ikke være så svært.

Selvfølgelig er der vidt forskellige årsager til, at hysteri bliver udviklet, men jeg håber alligevel med denne artikel at kunne skabe en debat om det her problem. Ofrene for dette syndrom skulle jo gerne have hjælp og ikke »motiveres« til at måtte gemme sig, indtil det måske går over, »så vi andre kan få fred for dem!« □

Efterskrift:

Selve observationen skyldes efter SUFOIs opfattelse en satellit, evt. russernes rumstation MIR eller SALJUT 7. Lysstyrken og tidspunktet, ca. 37 minutter før solopgang, støtter dette.

Der er under alle omstændigheder tale om et lys, hvis udseende og opførsel ganske dækker et helt naturligt fænomen. Der er intet usædvanligt ved ***selve fænomenet*** *– kun observatørens reaktioner er bemærkelsesværdige.*

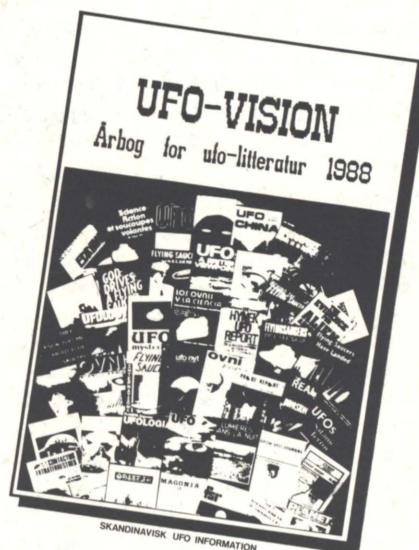
Som nævnt i indledningen desværre ikke et ganske enestående tilfælde, og SUFOI er enig i, at mennesker med sådanne oplevelser har behov for hjælp og forståelse fra omgivelserne.

Reaktioner fra læserne på denne beretning er meget velkomne!

Torben Birkeholm.

UFO-VISION

Årbog for ufo-litteratur 1988

Synes du, at ufo-bøger er spændende, irriterende eller bare interessante, så er UFO-VISION lige noget for dig.

UFO-VISION bringer anmeldelser af ufo-litteratur, både dansk og udenlandsk. Dels helt nye bøger og dels ældre bøger, der af en eller anden grund fortjener en omtale.

UFO-VISION bringer også længere artikler, som kan danne udgangspunkt for et videre selvstudium af et bestemt emne.

1987-udgaven blev en stor succes. 1988-udgaven ligger klar nu, men skynd dig! Vi har kun bøger til de første 100 købere!

UFO-VISION giver dig mange timers spændende læsning.
Her er blot et lille udpluk af indholdet:

- ★ **UFO-litteraturens Top 10. Bøgerne du bør have i samlingen!**
- ★ **Da de flyvende tallerkener indtog biograferne.**
- ★ **Videnskabens grænser (om Loch Ness uhyret, Den afskyelige Snemand, UFOer m.m.)**
- ★ **Grænsevidenskabelig litteratur.**
- ★ **Top Secret UFO Dokumenter. Manipulation og forfalskning.**
- ★ **Årets bøger i USA og Europa.**

UFO-VISION er i A4-format og trykt i professionelt udstyr

kr. 78,-

UFO-VISION bestilles ved at indbetale kr. 78,- + kr. 12,- (ekspedition/porto) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** — Mærk modtagerdelen »UFO-VISION 1988«.

Læs UFO-VISION - og vær velorienteret.
Verdens eneste årbog om ufo-litteratur.